

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 23 ТРАВНЯ 2008 РОКУ ЧИСЛО 21 VOL. CXV FRIDAY, MAY 23, 2008 No. 21

16 травня Україна стала членом Світової організації торгівлі

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – У п'ятницю, 16 травня, Україна одержала офіційний статус 152-го повноправного члена Світової організації торгівлі (СОТ). Тепер Україна як офіційний член СОТ може вимагати проведення двосторонніх консультацій з будь-яким претендентом на вступ у цю організацію, у тому числі і з Росією, яка давно прагне у СОТ. Президент України Віктор Ющенко пообіцяв, що Україна буде максимально сприяти цьому, оскільки за нового Президента Росії Дмитра Медведєва з'явилася надія покращити взаємини між двома країнами. Цю заяву В. Ющенко зробив 15 травня, перебуваючи у Лондоні.

Верховна Рада України 20 травня ухвалила внесення змін до ряду законів у відповідності з нормами СОТ.

СОТ (World Trade Organization) – це провідна міжнародна економічна організація, членами якої є 152 країни, на долю яких припадає близько 96 відс. обсягів світової торгівлі. Її функціями є встановлення правил міжнародної системи торгівлі і вирішення спірних питань між країнами-членами згідно близько 30 угод організації. Після приєднання ряду країн, які зараз є кандидатами на вступ, СОТ здійснюватиме майже весь світовий торговельний оборот товарів та послуг.

КИЇВ. – На засіданні Секретаріяту Президента 17 березня Президент Віктор Ющенко вручив державні нагороди і присвоїв почесні звання 32 економістам, дипломатам, банкірам і фінансистам, політикам і журналістам, державним діячам за їхній особистий внесок у забезпечення вступу України у Світову організацію торгівлі.

Фото: УНІАН

Членство у СОТ стало обов'язковою умовою для будь-якої країни, що прагне інтеґруватися у світове господарство. Члени СОТ, формулюючи вимоги до країн-претендентів стосовно доступу до їхніх ринків, відстоюють інтереси власних підприємств, захищаючи таким чином власне виробництво та робочі місця. Тому переговорний процес є непростим і, як правило, тривалим.

Переговори про створення Міжнародної торговельної організації (МТО)почалися під егідою ООН після закінчення Другої світової війни. На конференції ООН у 1948 році була прийнята Гаванська хартія, якою затверджувався статут МТО. Однак Гаванська хартія так і не набрала чинності, оскільки парламен-

(Закінчення на стор. 3)

Чикаґо: полум'я „Незгасимої свічки" нагадало про Голодомор

Лука Костелина

ЧИКАҐО. – 10 травня відбулося відбулося зібрання української патріотичної спільноти на вшанування пам'яті жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років, який був здійснений в Україні за вказівкою Йосифа Сталіна з метою знищення української нації. Унаслідок того Голодомору згинула майже одна третина корінного українського населення.

Поширити в світі правду про Голодомор, розповісти про його розміри й наслідки, добитися визнання Голодомору як акту геноциду проти українського народу стало метою в цьому році. Для досягнення цієї мети започатковано спільний проєкт Міністерства закордонних справ України і Міжнародного координаційного комітету з відзначення 75-ої річниці Голодомору Світового Конґресу Українців: подорож „Незгасимої свічки" навколо світу.

„Незгасима свічка" 10 травня прибула до Чикаґо, де її врочисто прийняв Генеральний консул України Василь Корзаченко та поділився її незгасимим вогнем з українською громадою. Від „Незгасимої свічки" запалили свої свічечки духовенство різних конфесій, представники молодіжних організацій, учні українознавчих шкіл, голова Фундації Голодомору в Чикаґо Микола Міщенко, представники Української громадської організації „Помаранчева Хвиля" та інших об'єднань. Запалюючи свічки, вони обіцяли зберігати пам'ять про Голодомор та розповісти про нього цілому світові.

В Чикаґо Владика Ричард Семиняк виголошує молитву за душі жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні.

Передання „Незгасимої свічки" відбулося в центрі міста, в парку „Міленіюм". В ньому взяли участь близько 1,000 учасників. Програму започаткувала поява американських ветеранів українського походження та вхід духовенства і представників громадських організацій, після чого хор церкви св. Андрія (дириґент Тарас Руденко) виконав американський та український гимни.

Ведуча програми Лідія Ткачук пригадала присутнім про мету зібрання. Поминального й скорботного тону події надав Владика Ричард Семиняк, який в своєму молитовному виступі пригадав смерть мільйонів невинних душ.

Під час зібрання були зачитані офіційні звернення до мешканців провідників штату Ілиной та Чикаґо. Проклямацію від ґубернатора Рода Блаґоєвича зачитав голова відділу УККА Павло Бандрівський, а голова Комітету з відзначення річниці Голодомору в Чикаґо Нестор Попович зачи-

(Закінчення на стор. 8)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Верховна Рада підтримала закон про Кабінет міністрів

КИЇВ. — Віктор Ющенко 16 травня повернув собі частину президентських повноважень після того, як Верховна Рада ухвалила закон про Кабінет міністрів. Бльок Юлії Тимошенко надав найбільшу кількість голосів за законопроєкт, який зменшує повноваження уряду, після того як фракції коаліції досягли компромісу щодо почерговости ухвалення інших законів. До коаліції додалися також голоси фракції Бльоку Литвина. Разом з тим, представники БЮТ кажуть, що їхні партнери з коаліції не виконали домовленостей, оскільки не було проголосовано повною мірою антиінфляційних урядових законопроєктів, на яких наполягав БЮТ в обмін на підтримку закону про Кабінет міністрів. Зокрема Верховна Рада ухвалила закон про митний тариф лише у першому читанні і відхилила проєкт закону про встановлення на 2008 рік тарифної квоти на ввезення в Україну деяких видів м'яса. Верховна Рада відновила того ж дня працю після кількох днів протистояння фракцій прибічників Президента і прем'єр-міністра, але опозиційна Партія Регіонів заявила, що коаліція вседно є недієздатною. *(Бі-Бі-Сі)*

СБУ розсекретить правдиву історію українського народу

КИЇВ. — Служба безпеки України (СБУ) вважає своїм першочерговим завданням максимально відкрити для вітчизняного суспільства і світової громадськости раніше засекречені матеріяли про боротьбу українців за свою незалежність. Про це 21 травня заявив в.о. голови СБУ Валентин Наливайченко на міжнародній науковій конференції „Український національно-визвольний рух у XX ст.: зовнішньополітичне вимірювання", яка проходила в Дипломатичній академії. „Наша головна мета – очистити українську історію від брехні, фальсифікації і працювати тільки з правдивими документами", – сказав В. Наливайченко. Ретельне вивчення раніше засекречених історичних джерел засвідчило, що український національно-визвольний рух, зокрема, в роки Другої світової війни і після неї, не зосереджувався тільки на внутрішніх справах, а мав европейські маштаби. Всі розсекречені матеріяли розміщені на офіційному вебсайті СБУ, з ними виданий окремий комп'ютерний диск, також ведеться робота з видання їх друком. *(„День")*

В. Ющенко відкрив виставку до 75-річчя Голодомору

ЛОНДОН. — Президент України Віктор Ющенко в рамках робочої візити до Великої Британії 15 травня взяв участь у відкритті виставки „Страчені голодом: невідомий геноцид українського народу", присвяченої 75-им роковинам Голодомору 1932-1933 років. У своєму виступі В. Ющенко наголосив на величезних маштабах цієї катастрофи, коли протягом одного року загинуло до 10 млн. українців. Глава держави нагадав, що Голодомор був свідомо спляннований тоталітарним режимом. „Мова йде про цілеспрямовані дії знищення цілого народу", – сказав він. Президент наголосив на важливості встановлення історичної правди про ці трагічні події, особливо зважаючи на те, що тривалий час ця сторінка української історії замовчувалася, а за спогади про неї люди зазнавали політичних репресій. На переконання Президента, відкрита в Лондоні виставка апелює до загальнолюдських цінностей і моралі – експозиція закликає зробити висновки з трагічних подій 1932-1933 років, щоб відвернути повторення подібних трагедій в майбутньому. Присутні вшанували пам'ять жертв Голодомору хвилиною мовчання. Виставку відкрили у приміщенні Парляменту Великої Британії за сприяння Палати лордів. *(Радіо „Свобода")*

Президент України виступив у парляменті Великої Британії

ЛОНДОН. — Президент Віктор Ющенко у своєму виступі 15 травня розповів, про підсумки переговорів, що відбулися в нього з прем'єр-міністром Великої Британії Ґордоном Бравном. Він також зупинився на основних положеннях, ухваленої після його зустрічі з керівником британського уряду спільної заяви. Президент наголосив, що в документі зафіксовано стратегічний характер українсько-британських взаємин, а також підтримку европейських та евроатлантичних прагнень України. В. Ющенко окремо відзначив наміри України взяти участь у британсько-французькій вертолітній ініціятиві та досягнуту домовленість про готовість Британії надавати Україні технічну допомогу у сфері безпеки під час проведення Евро-2012. Президент висловив сподівання, що дві країни в подальшому співпрацюватимуть також у напрямку вшанування пам'яти жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні та збільшення обізнаности громадськости про цю трагедію. Глава держави також відповів на запитання щодо українсько-російських взаємин у контексті намірів України здобути членство в НАТО. Він розповів про зусилля України, спрямовані на диверсифікацію енерґетичного ринку, та про заплановану на 22-23 травня в Києві зустріч з питань енерґобезпеки. В. Ющенко окремо подякував британським парляментаріям за сприяння розвитку двосторонніх взаємин між Україною та Великою Британією. *(Радіо „Свобода")*

Уряд відклав приватизацію ОПЗ

КИЇВ. — Український уряд 19 травня скасував пляннований на 20 травня конкурс з продажу Одеського припортового заводу. Рішення схвалене на урядовому засіданні, яке розглядало вимогу Ради національної безпеки та оборони призупинити приватизацію заводу. Віце-прем'єр Олександер Турчинов сказав, що конкурс провадитимуть заново приблизно через місяць. Але прем'єр-міністер Юлія Тимошенко на початку дня поскаржилася на зупинення приватизації. „Всі ми обіцяли країні чесну приватизацію, без корупції, на справжніх конкурентних умовах, зі справжніми стратегічними програмами розвитку підприємств, з урахуванням усіх без винятку вимог трудових колективів цих підприємств. Ми дійсно обіцяли чесну приватизацію. Сьогодні чесна приватизація зупинена в країні". Того ж дня повідомлено, що Генеральна прокуратура порушила карну справу щодо призначеного урядом виконувачем обов'язків голови Фонду державного майна України Андрія Портнова за звинуваченнями у незаконній приватизації. Секретаріят Президента повідомив, що про це сказав Генеральний прокурор Олександер Медведько на зустрічі з Віктором Ющенком, який намагається зупинити приватизаційні пляни уряду. Ще одним суперечливим питанням на порядку денному урядового засідання названо справу компанії „Ванко", в якої уряд забрав ліцензію на розробку нафтогазових покладів у Чорному морі. *(Бі-Бі-Сі)*

Р. Богатирьова зміцнюватиме українську державність у Криму

КИЇВ. — Секретар Ради національної безпеки і оборони Раїса Богатирьова не виключає „кадрових рішень" щодо чиновників Криму, які не займаються зміцненням української державности в автономії. Вона повідомила про це 19 травня після засідання РНБО. „Якщо є об'єктивні причини, то потрібно допомагати з центру їх вирішувати, якщо суб'єктивні – необхідно ухвалювати кадрові рішення. Я впевнена, що всі члени РНБО і надалі підтримуватимуть такий підхід", – сказала Р. Богатирьова. Секретар РНБО зазначила, що спочатку буде перевірено, чому кримська влада не виконує своїх обов'язків з посилення української державности в Автономній Республіці Крим. Це питання обговорювалось на засіданні РНБО. У зв'язку з цим Р. Богатирьова відзначила необхідність збільшення фінансування освітніх програм у Криму. „Йшлося про те, яким чином посилити присутність української держави. Просто видавати рішення можна, але, мабуть, потрібно посилити фінансування і вирішувати ті питання, які влада може сьогодні вирішувати. Це земельні питання, питання здійснення освітніх програм, які діють у Міністерстві освіти і на території АРК", – зазначила Р. Богатирьова. Вона також наголосила, що Крим потрібно наповнювати українським патріотичним духом. Також Р. Богатирьова повідомила, що в такому напрямі проходитиме наступне засідання РНБО України, присвячене розглядові економічної і політичної ситуації в АРК. *(„Кореспондент")*

Римська вершина українського архиєрея

РИМ. — 2 травня в Римі, в каплиці Української Папської Колегії св. Йосафата, подячною Архиєрейською Службою Божою відзначив 60-річчя свого священства Архиєпископ Мирослав Марусин, якому з усіх українських греко-католицьких владик судилося піднятися найвище у службі в Апостольській столиці. Після досягнення пенсійного віку Архиєпископ М. Марусин залишив свій кабінет у ватиканському міністерстві й поринув в опрацювання архівних матеріялів. Він народився 26 червня 1924 року в селянській напівкурній хаті під солом'яною стріхою на Золочівщині. У крилосі місцевої церкви св. Іллі дякував дід, а після його смерти батько майбутнього греко-католицького Владики М. Марусина. Село Княже було овіяне духом великого земляка – о. Маркіяна Шашкевича. Закінчивши школу, М. Марусин вступив на богословсько-філософські студії у Львівську богословську академію, де навчався від 1943 до 1944 року. Подався в еміґрацію, щоб продовжити богословські студії. Тернистий шлях стелився через Словаччину й Угорщину до Австрії, богословського факультету Віденського університету. Коли й там настала небезпека через наступ радянських військ, семінаристи з Галичини перебралися до Західної Німеччини. Там, у Падерборні, навесні 1948 року М. Марусина висвятив на священика Владика Іван Бучко, Апостольський візитатор українців у Західній Европі. Невдовзі Архиєпископ І. Бучко взяв собі в помічники о. М. Марусина, який протягом багатьох років невтомно допомагав йому, а 1971 року перебрав його обов'язки Апостольского візитатора українців у Західній Европі. 1974 року його піднесено до єпископського сану. Владика М. Марусин підготував до видання книгу спогадів про діяльність Архиєпископа І. Бучка. Римська Курія довіряла греко-католицькому єпископові М. Марусинові все важливіші обов'язки у Ватикані. Зокрема під його керівництвом здійснювали редакцію Кодексу канонів східних Церков. 1982 року Папа Іван Павло II підніс його до сану Архиєпископа й доручив посаду секретаря Конґреґації східних Церков, де він працював до квітня 2001 року. *(„Львівська газета")*

В. Ющенко призначив Є. Марчука своїм радником

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко 19 травня призначив Євгена Марчука своїм радником поза штатом. У 1991 році Є. Марчук обіймав пост міністра УСРСР з питань оборони, національної безпеки і надзвичайних ситуацій. Під час путчу 19 серпня 1991 року Є. Марчук очолював тимчасову комісію – український аналог московського Державного комітету надзвичайних ситуацій, угрупування змовників. Ця комісія усунула тоді від керівництва Верховну Раду і Кабінет міністрів. Про ролю Є. Марчука в цьому дійстві не згадується. На політичній арені вже незалежної України діяльність Є. Марчука супроводжувалася призначеннями на високі посади в оборонній сфері. Є. Марчук обіймав посаду міністра оборони з червня 2003 до вересня 2004 року. З листопада 1999 до червня 2003 року він був секретарем Ради національної безпеки й оборони. Від 8 червня 1995 року до 27 травня 1996 року – прем'єр-міністром України. (*„Кореспондент"*)

Фракція	За	Пр	Утр	Н/г	Раз
Партії регіонів	164	0	0	10	174
"Блок Юлії Тимошенко"	155	0	0	1	156
"Наша Україна – Народна Самооборона"	72	0	0	0	72
комуністів	0	0	0	27	27
"Блок Литвина"	20	0	0	0	20

11:32

КИЇВ. – Електронне табло висвічує результати голосування при ухваленні законів, пов'язаних зі вступом України до Світової організації торгівлі, в сесійній залі Верховної Ради України 10 квітня. Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк відзначив неймовірну одностайність голосування. Тільки фракція комуністів повністю утрималася від голосування. Фото: УНІАН

16 травня...

(Закінчення зі стор. 1)

ти деяких країн, серед них США, відмовилися ратифікувати угоду про статут МТО. Представники 23 країн почали шукати можливості зменшення протекціонізму в міжнародній торгівлі. Результатом такої роботи було прийняття 45 тис. тарифних знижок, а також затвердження правил міжнародної торгівлі, що стали називатися Генеральною угодою з тарифів і торгівлі. Ці документи стали складовою частиною Угоди про утворення СОТ і є обов'язковими для всіх її членів. СРСР з свого боку створив Раду економічної взаємодопомоги, членом якої була Україна.

Вступ України до СОТ передбачав проведення двосторонніх та багатосторонніх переговорів та підписання угод з доступу до ринків товарів та послуг з країнами-членами СОТ і гармонізацію законодавства України відповідно до вимог угод СОТ.

Процес приєднання України до СОТ розпочався 17 грудня 1993 року, коли було прийнято рішення про створення Робочої групи (РГ) з розгляду заявки України щодо приєднання до СОТ. Після завершення етапу запитань та відповідей розпочалися переговори про вступ у багатосторонньому форматі. До складу РГ з розгляду заявки України щодо приєднання до СОТ входить 42 країни. Було підписано 49 двосторонніх протоколів з країнами-членами СОТ. Завершено переговори з більшістю країн-членів РГ щодо доступу до ринку товарів і послуг, зокрема з Бразилією, Болгарією, Естонією, Европейським союзом, Ізраїлем, Кубою, Польщею, Словаччиною, Таїландом, Чехією, Угорщиною, Арґентиною, Гондурасом, Домініканською Республікою, Литвою, Малайзією, Монголією, Параґваєм, Туреччиною, Швайцарією, Шрі-Ланкою, Сальвадором, Молдовою, Норвегією, Індонезією, Японією, Ісландією, Хорватією, Еквадором, Китаєм, США, Панамою, Австралією, Єгиптом та Колюмбією, Перу, Вірменією і Тайванем.

Протягом 2005-2006 років було вирішено низку проблемних питань, які уповільнювали переговори між Україною та СОТ, зокрема усунуто податкові пільги окремим підприємствам промисловості; встановлено однакові ставки акцизного збору на вітчизняні та імпортні транспортні засоби відповідно до принципу національного режиму; усунуто пільги у спеціяльних економічних зонах та особливі режими для інвестиційної діяльности та ін.

5 лютого Президент України В. Ющенко та керівники СОТ підписали угоду про вступ України до організації. У цей же день було оприлюднено прес-реліз СОТ стосовно зобов'язань України. 10 квітня Верховна Рада ратифікувала протокол про вступ України до СОТ 411 голосами. На 30-ий день після ухвалення постанови Кабінету міністрів від 16 квітня Україна стала повноправним членом СОТ. Генеральний директор СОТ Паскаль Ламі підтвердив це 16 травня. *(Бі-Бі-Сі, УНІАН, „Кореспондент")*

Посол Німеччини загравав з Росією через Україну і НАТО

МОСКВА. — Посол Німеччини Райнгард Шеферс вважає за необхідне створити прийнятні для Росії умови вступу України в НАТО. Посол 20 травня зазначив, що в Росії немає права вето на питання вступу України в НАТО, але Німеччина готова значною мірою враховувати сприйняття російським керівництвом і народом самого факту приєднання України до Пляну дій щодо членства в Альянсі.

„Ми – і НАТО, і Україна, – повинні разом прагнути до того, щоб питання вступу України в НАТО стало більше прийнятним для Росії", – вважає Р. Шеферс. Німеччина очікує, що Україна усвідомлює власне значення, вагу й вплив на загальнополітичну й реґіональну ситуацію в Европі, і у зв'язку з цим буде серйозно формувати взаємини зі своїми партнерами.

Посол підкреслив, що своїм вступом у НАТО Україна повинна сприяти загальній безпеці своїх европейських партнерів. Р. Шеферс заперечує вплив Росії на Німеччину при формуванні позиції в питанні приєднання України до Пляну дій щодо членства в НАТО. *(„Українська правда")*

В. Ющенко пропонує ліквідувати комуністичну символіку в Україні

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко ініціює процес ліквідації всіх символів комуністичного режиму на території України. Про це він заявив 18 травня, виступаючи на церемонії вшанування пам'яті жертв тоталітарного режиму на території Національного історико-меморіяльного заповідника „Биківнянські могили".

„За моїм дорученням готується проєкт закону, покликаний почати процес ліквідації символів комуністичного режиму в Україні. Я внесу його на розгляд Верховної Ради як невідкладний", – сказав Президент. Він зауважив, що в Україні цей режим лютував з подвійною силою, щоб знищити українське волелюбство і нагадав, що лише в Биківнянському лісі було поховано більш як 100 тис. жертв, а по всій Україні є багато безіменних могил, у яких поховані мільйони жертв режиму.

В. Ющенко підкреслив, що необхідно зробити все, щоб назвати прізвища всіх, хто був закатований, а також назвати прізвища тих, хто катував. Він висловив сподівання, що через рік у Биківні з'явиться стіна ганьби з прізвищами тих, хто розстрілював людей. Вже підготовлені для оприлюднення всі особові склади органів, які ухвалювали рішення про розстріли, і до яких входили колишні чиновники й начальники правоохоронних органів.

Президент також буде наполягати на ухваленні парляментом уже внесених законопроєктів про правовий статус борців за незалежність України 1930-1960-их років і встановлення відповідальности за заперечення Голодомору й Голокосту.

Згідно з указом Президента В. Ющенка третя неділя травня проголошена Днем пам'яті жертв політичних репресій в Україні. *(Радіо „Свобода")*

Виставка до 65-річчя дивізії „Галичина"

ЛЬВІВ. – У Львівській ґалерії військового однострою 4 травня відкрито виставку, присвячену 65-ій річниці створення дивізії „Галичина", яке почалося 28 квітня 1943 року. На виставці представлено експонати з приватної колекції Заслуженого працівника культури України, засновника ґалерії Богуслава Любова. Частину експонатів він реставрував власноручно. На фото: відвідувачі оглядають виставку. Фото: УНІАН

Ми повинні пам'ятати героїчне життя Євгена Коновальця

23 травня виповнюється 70 років з дня смерти українського національного героя Євгена Коновальця – одного з головних провідників українського національно-визвольного руху, який зі зброєю в руках захищав Батьківщину від загарбників.

Провідник Організації Українських Націоналістів (ОУН) Є. Коновалець ставив ідею української державности на перше місце і все життя активно працював для її здійснення. Він став прикладом для численних українців, які боролися за визволення Батьківщини, і чия боротьба увінчалася успіхом у 1991 році.

Надзвичайно талановитий військовий та політичний провідник, він розбудував ОУН та зробив її потужним двигуном українського національно-визвольного руху. Є. Коновалець успішно виніс українське питання на форум Ліґи Націй, вивівши його таким чином на міжнародну арену. Через активну успішну діяльність, яка стала перешкодою совєтському режимові, комуністичний уряд позбавив його життя.

У ці дні українці цілого світу вшановують Є. Коновальця як одного з батьків української держави, яка існує сьогодні. Український Конґресовий Комітет Америки (УККА) закликає українську громаду США достойно відзначити цю сумну річницю і провести громадські заходи в пам'ять Є. Коновальця. Його роля в історії нашого народу є надзвичайно важливою і ми повинні пам'ятати його героїчне життя, яке було віддане українському народові та його світлому майбутньому.

За Крайову екзекутиву УККА,
Михайло Савків,
президент

Марійка Дупляк,
екзекутивний секретар

АМЕРИКА І СВІТ

У переліку миролюбних країн Росія – одна з останніх

ЛОНДОН. — У переліку миролюбних країн світу щодо зовнішньої і внутрішньої політики, який щорічно публікує газета „The Financial Times", Росія зайняла 131-ше місце із 140 держав. Перше місце в оцінюванні миролюбности займає Ісландія. На останньому місці – Ірак. США займає в цьому оцінюванні 97-ме місце, Китай – 67-ме. Україна займає 84-ий рядок. *(УНІАН)*

Полу Добрянську нагороджено українським орденом

ВАШІНҐТОН. — Заступник державного секретаря США з питань демократії та ґльобальних справ Пола Добрянська 15 травня отримала український орден „За заслуги" третього ступеня. Орден, яким її нагородив Президент Віктор Ющенко, американському високопосадовцю вручив Посол України у США Олег Шамшур. Церемонія вручення нагороди відбулася у Посольстві України у Вашінґтоні. На подію, що пройшла майже у сімейній атмосфері, зібрались гості, колеґи та друзі П. Добрянської. Приймаючи нагороду, вона висловила вдячність усім, хто вболіває за долю України і намагається своїми зусиллями наблизити Україну до євроатлантичного співтовариства. Батьки П. Добрянської походили з України, тому для неї, громадянки США, ця нагорода є надзвичайно великою цінністю. „З малих років я слухала про історію, культуру, унікальність України і я надзвичайно горда за свої коріння", – сказала вона. П. Добрянська каже, що радісною звісткою про отримання нагороди вона ще встигла поділитись з своїм батьком – багаторічним президентом Українського Конґресового Комітету Америки Левом Добрянським, який помер цього року. Її праця на державній службі, сприяння розвитку демократії у світі і в Україні є продовженням справи її батька. „Я щаслива що мала нагоду працювати з Президентом В. Ющенком, його дружиною та багатьма українцями, які намагаються покращити життя українців та їхнє майбутнє", – сказала вона. Колишній Посол США в Україні Віліям Ґрін Мілер каже, що П. Добрянську нагороджено за її надзвичайний характер, її справжній внесок у покращення взаємин між Україною та США. П. Добрянські, до речі, найвищий на сьогодні американський державний службовець українського походження. *(„Голос Америки")*

Міністер оборони Еспанії народила сина

БАРСЕЛОНА, Еспанія. — 37-річна Карме Чакон вступила на посаду міністра оборони на сьомому місяці вагітности, а 19 травня народила сина. Первісток з'явився на світ в лікарні Сант-Джоан де Деу в передмісті Барселони, рідному місті глави військового відомства. Вага хлопчика при народженні склала 2.8 кг., його назвали Мікель. Призначення К. Чакон міністром оборони в уряді соціяліста Хосе Луїса Родріґеса Сапатеро, партія якого в березні 2008 року перемогла на чергових виборах, немало здивувало еспанців і спостерігачів. Вперше Міністерство оборони Еспанії очолила жінка, і до того ж, уродженка Каталонії. До призначення на цей пост К. Чакон, юрист за освітою, займалася житловими питаннями. З 17 міністрів кабінету Х. Сапатеро дев'ять – жінки. При формуванні уряду переобраний прем'єр-міністер обіцяв дотримуватися принципу рівности статі. *(УНІАН)*

Европі теж потрібні космонавти

ПАРИЖ. — Европейське космічне аґентство („ESA") вперше за останні 16 років 19 травня у Парижі офіційно оголосило конкурс на пошук нових космонавтів. Відбиратимуть чотирьох космонавтів, які в наступних десятиліттях, ймовірно, могли б полетіти на Місяць чи навіть на Марс. Свої заяви претенденти віком від 27 до 37 років можуть подавати на інтернет-сторінці Европейського космічного аґентства до 15 червня. Очікують, що конкуренція буде дуже жорсткою – від 20 тис. до 50 тис. заяв. Великі можливості є в науковців, пілотів, інженерів та лікарів. Від „ідеальних кандидатів" „ESA" очікує поряд з професійними навиками та відмінним здоров'ям також добру пам'ять, здатність до логічного мислення, концентрації та просторової орієнтації, а також вправної моторики рук. Знання англійської є обов'язковим, знання російської – бажаним. Висліди відбору оголосять на початку 2009 року. Після цього кандидати проходитимуть трирічне підготування. „Нам потрібне нове покоління першовідкривачів, які підуть слідами знаменитого попередника Христофора Колюмба і вирушать на пошуки нових світів", – наголосив керівник „ESA" Даніель Сакоте. Нині „ESA", до якого належать 17 країн, має на службі вісьмох астронавтів. Наймолодшому з них 43 роки. Для летів на Місяць більшість з них, імовірно, була б непридатна за віком. Щоправда, в „ESA" поки що немає конкретних програм щодо летів на Місяць. Натомість США хочуть уже 2018 року здійснити таку місію. *(„Майдан")*

Нове консульство України в Італії

НЕАПОЛЬ, Італія. — У Неаполі відкрили Генеральне консульство України, яке обслуговуватиме українських громадян, котрі живуть чи перебувають на півдні Італії, зокрема в области Кампанія. А це приблизно 400-450 тис. осіб, включно з нелеґалами, сказав Генеральний консул України у Неаполі Володимир Караченцев. Відкриття нової установи, на яку чекали роками, значно полегшить перебування українців на Апенінах. Поява Генконсульства у Неаполі має також важливе історичне й політичне значення у розвитку українсько-італійських взаємин, додав дипломат. Офіційну презентацію плянують зробити у червні, але консульські працівники вже приступили до своїх обов'язків. Після Риму і Міляну – це третя українська дипломатична установа в Італії. У цій країні, за різними даними, живе близько 200 тис. громадян України, однак неофіційно вважають, що їх є 600-700 тис. осіб. (*Радіо „Свобода"*)

Нова заява Осами Бен Ладена – про Ізраїль

ЛОНДОН. — Осама Бен Ладен 16 травня назвав ізраїльсько-палестинський конфлікт головною причиною війни „Аль-Кайди" проти Заходу. Він додав, що будь-які спроби досягти миру на Близькому Сході приречені на невдачу і пообіцяв, що мусульмани і надалі боротимуться проти Ізраїлю. Оприлюднення нового авдіозвернення, яке приписують О. Бен Ладенові, співпало у часі зі святкуванням 60-річчя заснування Ізраїлю. „Усім людям Заходу. Вітання тим, хто вірить! Я звертаюсь до вас, щоби пояснити одну з головних причин конфлікту між нашою цивілізацією і вашою," – лунав голос, який, як стверджують, належить О. Бен Ладенові. Далі він каже, що це палестинська проблема і що справа палестинців є першочерговою. Тим часом, Ізраїль висловив протест Об'єднаним Націям з приводу, як сказано, некоректних заяв генерального секретаря ООН. Напередодні Бан Кі-Мун висловив солідарність з палестинцями з нагоди дня „Накба", або катастрофи, як палестинці називають заснування єврейської держави 60 років тому. *(Бі-Бі-Сі)*

Західня Африка потерпає від браку харчів

АБУДЖА, Ніґерія. — Реґіональна західньо-африканська організація – Економічна співдружність країн Західньої Африки („ЕКОВАС") – заявила 19 травня, що її членам потрібно окреслити спільну сільськогосподарську політику задля подолання наслідків підвищення цін на продукти харчування. Цю заяву було оприлюднено до початку зустрічі міністрів торгівлі та сільського господарства організації, яка розпочинається у Ніґерії і на якій шукатимуть шляхів налагодження більшої співпраці у розподілі харчів у реґіоні, що, як вони сподіваються, призведе до зменшення цін. „ЕКОВАС" у минулому не змогла узгодити спільну позицію щодо продовольчої кризи і насправді більшість західньо-африканських країн вирішують власні проблеми самотужки. Деякі з них уже запровадили обмеження на експорт зерна, інші тимчасово скасували тарифи на імпорт. „ЕКОВАС" каже, що поганий розподіл харчів є причиною нестабільности цін, і закликає до тіснішої реґіональної співпраці. Але ця криза ще раз нагадала, що справжнє вирішення проблеми – це справа майбутнього. *(Бі-Бі-Сі)*

У Китаї – триденна жалоба за жертвами землетрусу

ПЕКІН. — У мить, коли рівно тиждень тому почався землетрус, у всьому Китаї пройшли три хвилини мовчання. Від 19 до 21 травня також призупинили естафету Олімпійського вогню китайською територією. Офіційна підтверджена кількість загиблих унаслідок стихійного лиха вже становить понад 34 тис. осіб, а близько 220 тис. – поранені. Китайські урядовці очікують, що загальна кількість жертв перевищить 50 тис. Наразі десятки тисяч людей вважають зниклими безвісти. Як правило, вже через три дні після землетрусу можливості знайти живих людей різко зменшуються. Тим часом понад 200 рятувальників, які працювали над ліквідацією наслідків землетрусу, загинули того ж дня зранку під селевим потоком. У провінції Сичуань, яка найбільше потерпіла від землетрусу, працюють рятувальники й лікарі з Японії, Сінґапуру, Південної Кореї, Тайваню. 18 травня зі США до Китаю прибули два літаки з гуманітарною допомогою. Голова Китайської Народної Республіки Ху Цзіньтао подякував світовій спільноті за надану допомогу, обсяги якої вже перевищили 800 млн. дол. Землетрус силою близько 8 балів за шкалою Ріхтера стався в китайській провінції Сичуань 12 травня. Потерпілими від нього визнали 10 млн. осіб. Крім того, 18 травня в південно-західній частині Китаю стався новий, слабший землетрус силою близько 6 балів, від якого загинули три особи й близько тисячі поранені. *(Радіо „Свобода")*

НАТО в Афганістані на кордоні з Пакистаном збільшило військо

КАБУЛ, Афганістан. — В Афганістані НАТО збільшило чисельність міжнародних сил уздовж кордону з Пакистаном. Командувач Міжнародних сил сприяння безпеці в Афганістані (ISAF) генерал Ден МакНіл заявив 19 травня, що мирні угоди між пакистанською владою і талібами в Пакистані вивільнять сили повстанців для нових нападів на афганську територію. За даними НАТО, військова активність талібів останнім часом значно зросла саме на сході Афганістану, в районах, сусідніх з пакистанськими територіями, на яких і відбуваються мирні переговори. Міжнародні сили сприяння безпеці діють в Афганістані за мандатом Ради Безпеки ООН і перебувають під командуванням НАТО. Україна бере в них участь трьома особами – двома військовими медиками і одним штабним офіцером. *(Радіо „Свобода")*

Дружина Президента відвідала кінофестиваль

КАНИ, Франція. — Дружина Президента України Катерина Ющенко разом з представниками благодійного фонду „Україна-3000" 19 травня очолила групу підтримки української делеґації на 61-му Міжнародному Канському кінофестивалі. Висока гостя відвідала кіноринок фестивалю, оглянула перший в його історії Український павільйон, спілкувалася з представниками вітчизняних кіностудій. У Кані українці покажуть шість короткометражних фільмів – „Кастинг" Олександра Шапіро, „Ілюзія страху" Олександра Кірієнка, „Сафо" Роберта Кромбі, „Богдан-Зиновій Хмельницький" Миколи Мащенка, „Прикольна казка" Романа Ширмана та „Владика Андрій" Олеся Янчука. *(„Високий замок")*

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Чи проіснує Україна до 2017 року?

Ігор Радзієвський,
кандидат наук з державного управління

Маємо несподівану звістку: російський ведмідь прокинувся. Після тривалої вимушеної сплячки він насилу вибрався з затісної барлоги та заходився наводити лад на своїх „ісконних" територіях.

Відомо, що після періоду деактивації голодний та холодний клишоногий дуже небезпечний...

Доведеться мати справу з сильним, хитрим та непередбачуваним хижим звіром. Цар лісів та полів, як ніяк. Отож сутички та конфлікти у контексті боротьби за виживання – неминучі.

У такому складному та мінливому світі людина хоче опертися на якусь більш-менш чітку хронологічну структуру власного буття, визначити часові віхи процесів суспільного розвитку в непевному майбутньому.

Зрозуміло, оперувати будь-якими „точними" цифрами стосовно майбутнього – справа невдячна. Але, все ж таки, насмілимося спрогнозувати.

2017 рік – доленосна межа новітньої української історії. У вужчому розумінні – критична межа у взаєминах між Україною та Росією. Чому саме 2017 рік? Відповідь проста. У цьому році має бути виведена Чорноморська військово-морська фльота Російської Федерації з території України.

На перший погляд, здається, нібито це пересічна подія місцевого маштабу у військовій сфері. І до життя більшости громадян обох сусідніх країн має лише віддалений стосунок.

Насправді перебування російської Чорноморської фльоти в Криму несе в собі глибинне символічне навантаження.

Уже давно досліджено, що немає нічого життєздатнішого та дієвішого, ніж символ чи міт. Функція символу полягає в інтеґрації індивідуальної свідомости у єдиний смисловий простір.

Символ – це ключ до формування реальности, вибудовування уявлення широких мас про те, як влаштоване буття, куди і навіщо треба рухатись.

Для Росії, у сенсі забезпечення обороноздатности держави, військово-морська база в Севастополі вирішального значення не має. Присутність російських військових у Криму фактично є останнім символічним форпостом, який підживлює ідею відновлення великої російської імперії у західньому напрямі. Тому знищення військової бази в Україні знаменуватиме крах імперських марень Володимира Путіна, Дмитра Медведева та їхніх поплічників. З огляду на зазначене, російська влада намагатиметься зробити все можливе, аби не допустити такого розвитку подій.

Здається, 2008 рік став переломним у взаєминах з Росією. Сподівання на те, що Україна, поведурувавши, награвшись у „свідомих та самостійних", за власним бажанням повернеться під крило Росії – не виправдалися. Зрештою, великий сусід усвідомив, що настав час рішучих дій. До 2017 року – точки неповернення – залишилося 10 років. Отож, – зараз чи ніколи!

Недарма пролунали відомі заяви колишнього президента Росії, чільників Міністерства оборони та Генерального штабу, в яких містилися неприховані погрози Україні. Невипадково провідні російські військові та політики висловлюють упевненість у тому, що Севастополь залишиться головною базою ЧФ і після 2017 року.

До гарячої війни вдаватись нібито зарано, та й не хочеться. Вирішили спочатку провести масований обстріл для розм'якшення „хохляцьких" мозків інформаційною зброєю. Адже не секрет, що у сучасному ґльобальному інформаційному суспільстві інформаційна зброя не менш руйнівна, ніж танки та гармати.

Хто має „щастя" читати російські засоби масової інформації, насамперед електронні як найвпливовіші, не може не помітити радикальної зміни тональности та змісту матеріялів, в яких йдеться про Україну. Вражає просто таки вал викривленої, неґативно забарвленої, зманіпульованої інформації на „малоросійську" тематику. Жодного випуску новин фактично не обходиться без плювка у бік України. Максимально використовується будь-який привід. При цьому головним є принцип – чим більше брехні, неґативу, приниження й образ, тим краще.

Інформаційна аґресія набирає не лише обертів, але й сягає нових рівнів. Розпочато спецоперації у світовому медійному просторі зі спотворення міжнародного образу України. Останній приклад – детективна історія з лялькою Адольфа Гітлера, яка стараннями російських спецслужб отримала гучний резонанс у провідних чужоземних ЗМІ. Можна бути впевненим, що далі буде...

До речі, в Росії навіть і не приховують, що в них державна інформаційна політика в українському векторі єдина, системна та спланована. Діяльність засобів масової інформації усіх форм власности скоординована і спрямована на досягнення конкретних цілей та завдань, які формулюються у Кремлі.

А досягатимуть вони двоякої мети. По-перше, втовкмачити у голови як населення російських теренів, так і світової спільноти, думку про те, що в Україні запанували антиросійські, фашизоїдні сили, підступні та безвідповідальні, схильні до жорстокости та авторитаризму, приборкання яких буде великим благом для людства. Для цього реанімуються старі та формуються нові міти і стереотипи, які провокують неґативне сприйняття українців

(Закінчення на стор. 10)

Уточнення

Заголовок до фотографії в ч. 20 „Свободи" має бути „На демонстрації кінофільму зустрілися родини колишніх в'язнів концтабору в Березі Картузькій".

У повідомленні „Українці в Арґентині відзначили 65-річчя Першої дивізії УНА" (ч. 1) мало бути „Підготуванням конґресових нарад займалася президія Головної ради, зокрема її голова – архітектор Юрій Данилишин".

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Демократична Україна може посприяти демократизації Росії

Роналд Д. Асмус, Екзекутивний директор Трансатлантійського центру Фонду Маршала в Брюселі, пише, що сьогодні Европейський континент є демократичнішим і свобіднішим завдяки тому, що „в ранніх 1990-их роках провідники Заходу не змарнували шансу і відкрили двері до НАТО і Европейського союзу (ЕС) для посткомуністичної Центральної і Східньої Европи. Консолідуванням демократії і забезпеченням стабільности від Балтійського до Чорного моря вони змінили мапу Европи" (Ronald D. Asmus, Executive Director of the Transatlantic Center at the German Marshall Fund of the United States, Brussels, Foreign Affairs, January/February 2008).

Р. Д. Асмус пише, що це сталося завдяки попередньо виробленій стратеґії переходу Америки й Европи на позицію відповідальности перед новими ґльобальними викликами, зокрема коли йдеться про периферії Европи.

Автор стверджує, що сучасна політика щодо европейських периферій є застарілою, оскільки, по-перше, Захід змінився, а увага і ресурси Америки зосереджені не на Европу, а на потреби війни в Іраку; по-друге, змінився і Схід. Організаційно-інституційні труднощі Европейського союзу і НАТО позначаються неґативно на динаміці консолідування демократичних сил Центральної і Східньої Европи.

Встановлення демократії в Східній Европі по лінії Балтійського і Чорного морів розминулося з можливостями 1990-их років; держави Евразії стали об'єктом дестабілізаційної політики неоавтократичної Росії – від Балкан до південного Кавказу, включаючи Туреччину, Україну, Грузію, Вірменію, Азербайджан.

Неабиякою загрозою для таких країн, як Україна, Грузія, Молдова і Білорусь, є їхня мілітарна і економічна слабкість, бідність та політична проблематичність, що позбавляє надії на їхнє своєчасне інтеґрування в НАТО і в европейську спільноту.

По-третє, змінилася Росія. Як Р. Асмус далі стверджує, на відміну 1990-их років, коли Росія була слабкою, квазі-демократичною і робила заходи, щоб стати частиною Заходу, – тепер вона вважає себе незалежною Евразійською силою, промощує „свій авторитарний капіталістичний модель розвитку – на противагу демократичному лібералізмові. Її традиційний тоталітарно-шовіністичний імперіялізм зокрема проявляється у наставленні до країн-периферій Европи, вона намагається загальмувати, а то й відвернути назад демократичні процеси в Україні і в Грузії, зокрема використовуючи свої енерґетичні ресурси як політичну зброю".

Р. Асмус підкреслює, що „політика Заходу щодо периферій Европи не може залишитися „під контролею автопілота". НАТО і ЕС мусять вийти на зовнішній світ з новими арґументами їх стратеґії і доцільности поширення демократичного Заходу, „застосувати нові підходи у зносинах із Росією". Я. Асмус вважає, що настав час, щоб почати промощувати нові ідеї і вартості Заходу.

Згідно з Р. Асмусом, „успішне поширення НАТО і ЕС в Европі, починаючи з включення Балтійських держав в ці системи, є прецедентом для включення інших постсовєтських республік, передусім країн Помаранчевої революції, грузинської революції троянд... Демократичні провідники України і Грузії вважають, що коли Балтійські держави змогли прилучитися до Заходу, немає причини, чому вони не можуть сміти зробити це саме".

Захід, вважає Р. Асмус, мав щастя, що діяв по лінії свого поширення на Схід, незалежно від реакції Росії, зокрема її каґебівського уряду Володимира Путіна, який виправдує свою антизахідню політику тим, що Захід „зрадив Москву" в 1990-их роках. Одначе, на думку Р. Асмуса, „поширення на Схід створило більшу, ніж коли-небудь, стабільність на західніх кордонах Росії від часів Наполеона".

В 1990-их роках Захід підкреслював вартості і дипломатичні принципи, згідно з якими країни мають самі право вибрати собі міждержавні союзи. Окрім цього морального і політичного принципу, аксіомою безпеки Заходу на Сході має бути продовження дотеперішньої лінії „Наполеона" впродовж її західньої зовнішньої сторони Евро-Атлантичної спільноти – від Балканів через Чорне море і далі в Евразію; простір, який з'єднує Европу, Росію, і Близький Схід і безпосередньо зв'язаний із підставовими інтересами безпеки західньої спільноти, включно з критичним коридором енерґоносіїв. Р. Асмус вважає, що „не менш критичним є поширити демократичний мир в Центральній Европі, але, найважливіше, перестосувати Захід в напрямі Центральної Азії і Близького Сходу. Така стратегія дасть нагоду удосконалити стратегічну мапу Европи і Евразії, з прицілом на запевнення безпеки країн на периферіях Европи".

Захід якраз тепер, коли Україна і Грузія знаходяться в слабкій позиції, є їм якнайбільше потрібний.

Р. Асмус переконаний, що „коли США і Европа сподіваються, що демократія пустить коріння в Росії, Україна безпосередньо може до цього спричинитися". Тому, на його думку, „одностайність Европи щодо питання майбутнього України – питання особливої ваги". Як відомо, негайне відкриття дверей НАТО і ЕС в 1990-их роках увінчалося стабільністю впродовж останніх 16 років в центрі Східньої Европи, поклало край геополітичній війні, історично аранжованій російськими імперіялістами.

Україна закинула якір свого майбутнього із Заходом для своєї і його безпеки, зокрема в час, коли автократично-шовіністична Росія знову „в поході", щоб поділити Европу автократизувати Україну і решта Східньої Европи.

На кінець своєї статті Р. Асмус пише, що коли провідники Заходу знову успішно прилучать нові демократії до НАТО і ЕС, через 10 років вони побачать, що діяли правильно. Якщо ці пляни не здійсняться, майбутні ґенерації, зокрема в Україні, платитимуть високу ціну за пасивність Заходу.

Д-р Іван Гвозда,
Сиракюзи, Ню-Йорк

Хмари над Севастополем

Покищо – над Севастополем, але політична погода досить кепська в усьому Криму. З Москви дмуть холодні вітри, несуть з собою тяжкий імперський чад. Можливо, небезпеку не треба перебільшувати, але й не варто применшувати, як це зробив минулого тижня Президент Віктор Ющенко, запевнивши, ледве не урочисто, під час прес-конференції з Президентом Литви Валдасом Адамкусом, що „Росія ніколи не зазіхатиме на територію України". Чому ж провідник України аж такий певний? „Тому що є українська нація, тому що є Українська незалежна держава, тому що є українське військо, тому що є 47 мільйонів українців, за якими стоять рідна земля, рідна історія", – сказав В. Ющенко.

Так, все це, слава Богу, є, але також є все той же російський великодержавний шовінізм, котрий був перетворив шосту частину земної кулі в тюрму народів, а трохи присівши після розпаду СРСР, тепер знову береться за старе.

Те, що сталося в Севастополі в неділю, 11 травня, під час святкування річниці Чорноморської фльоти, коли міський голова Москви Юрій Лужков заявив, що Севастопіль має бути повернутий Росії, – не можна розглядати як винятковий випадок. Ця відверта антиукраїнська заява є частиною зовнішньої політики Москви. Тому на Ю. Лужкова ніяк не подіяло, що Служба безпеки України заборонила йому ступати ногою на українську територію. Висловившись зневажливо на адресу офіційного Києва, він закликав Державну думу Росії скасувати російсько-український Договір про дружбу. І московські законодавці негайно його підтримали. Заступник голови російського парляменту Любов Сліска майже дослівно повторила заяву Ю. Лужкова, додавши до неї зазіхання не лише на Севастопіль, але на весь Крим: мовляв, передання півострова Україні в 1954 році було незаконним. Далі цю претензію ствердив голова Думи Борис Ґризлов, повідомивши, що найближчим часом депутати приймуть рішення щодо Чорноморської фльоти у Севастополі і щодо Криму в цілому. Що то буде за рішення, можна зрозуміти з виступу на прес-конференції в Севастополі (12 травня) одного з найвпливовіших московських експертів – колишнього начальника Управління Адміністрації Президента Росії з міжнародних зв'язків Модеста Колєрова. Видаючи чорне за біле, він плів, нібито російська Чорноморська фльота – то „надійний чинник стабільности Криму", що „боротьба проти російського вибору Криму – це політика дестабілізації", яку провадить Київ, і що Росія нізащо не дозволить Україні опинитися під захисною парасолькою НАТО. Буквально: „Цілі НАТО щодо Росії – ворожі. Вступ України до НАТО не є суверенною справою України, тому що Україна як прикордонна держава вступає у військово-політичний бльок, який прямо загрожує безпеці Росії. Все, що загрожує нашій безпеці, не є суверенною справою когось іншого – це є нашою справою". Єдино можливе тлумачення цього, з дозволу сказати, „експертного" тексту: росіяни видають себе з головою, вважаючи НАТО своїм ворогом, адже Евро-атлантичний оборонний союз, у випадку вступу до нього України, може стати ворогом Росії тільки тоді, коли вона зазіхне на суверенність і територіяльну недоторканість Української держави.

Сподіваємося, що українська сторона спроможеться на ясні арґументи щодо законного належання Криму і Севастополя Україні, але не віримо, що російській україножерній ментальности ці арґументи поможуть. Тому є тільки один-єдиний спосіб запевнити Україні незалежність і територіяльну недоторканість – рішуче і швидке зближення з НАТО. Є величезним історичним досягненням, що сьогодні Українську державу очолює Президент, який розуміє це.

ТРАВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

„Чесний" Емський указ...

„Здається нам, що все-таки раніше життя було і краще, і чесніше..." – цю поетичну сентенцію Германа Гессе так і хочеться відредагувати: не здається, зовсім ні! Колись навіть україножерство було чесніше. Вовки діяли по-вовчому, в овечі шкури не маскувалися. От підписав цар Олександер II 18 травня 1876 року, відпочиваючи тоді в Емсі, в Німеччині, документ, що набув відомости як Емський указ. Бридкий, брутальний документ, але ж цілком відвертий: українською мовою нічого не видавати і не привозити з-за кордону. Таким же „чесним" був антиукраїнський циркуляр з 18 липня 1863 року царського міністра Петра Валуєва, котрому належить відверто ідіотська фраза – що української мови „нє було, нєт і бить нє может". Ще раніше „чесно" душили українство Петро I, Катерина II, „всечесний" Священний Синод і т. д. І що ж? Царі позникали, а наша мова залишилася.

Тому більшовики, навчені геніяльним авантюристом Леніним, пішли „іншим шляхом": замість забороняти українську мову, стали про неї ревно „дбати". Ще б трохи „подбали" – й вона вже мало чим відрізнялася б від російської. Пекельне комуністичне лицемірство дуже добре допасувалося до старого московського загарбництва. І не перестає дивувати, що ту прикрашену брехнею наругу над нашим народом, його мовою і культурою зовнішній світ так легко приймав. Текли ріки невинної крови, а катюгу Сталіна розхвалювали такі світочі західньої цивілізації, як Бернард Шо, Ромен Роллан, Анрі Барбюс, Луї Араґон... Чи ж це не є підставою сказати, що колись давно „життя було і краще, і чесніше..."?

Бо, наприклад, на Емський указ тодішній світ реаґував інакше. Професор університету в Ляйпціґу Ернст Гассе: „Українці відразу не переможуть, але нема сумнівів, що ні польські хитрощі, ні московське насильство не пануватимуть довго. Бо врешті-решт перемагає ідея, а не репресивні заходи".

Австрійський соціолог Фрідріх Герц: „Заборона української мови – це варварство. Якщо дивитися на це з погляду етики, то рівень заборони, як і дух її походження, рівнозначні злочинам інквізиції...".

Посол парляменту Німеччини Генріх фон Герлях: „Те, що російські можновладці намагаються позбавити терплячий український народ його національної особливости, засвідчує, що російський абсолютизм не просто панує над поневоленим народом, але й вимагає від своїх рабів єдиної з ним мови, єдиної релігії і єдиного характеру".

Німецький письменник Йоганес Шляф: „Українці борються за свою мову – борються за свою живу душу! Хто б не став на їхній бік і не підтримав би їх щирим словом, не побажав би їм сили духу?".

Французький публіцист і державний діяч Ів Ґуйо: „Не підлягає сумніву, що культура українців – на значно вищому рівні, ніж культура москвинів. Замість подбати про свій культурний рівень, москвини його стримують...".

Посол в парляменті Швеції Адольф Гедін: „Загрожувати національним знеособленням багатомільйонному народові – означає загрожувати всій цивілізації невідновною втратою... Мова – це дихання народу. Придушити інтелектуально і морально незалежне життя нації – це значить відібрати в цивілізації життєві сили для руху, котрі неможливо замінити нічим...".

Німецький соціолог Франц Опенгаймер: „...Українці, котрі живуть під російським гнітом, повинні зберегти свою мову і свою індивідуальність до дня засіву, який прийде після довгого орання, щоб зорана земля принесла щедрі плоди під час жнив... Народ, який бореться за свою мову і свою відмінність, бореться разом з цим за культуру і щастя всього людства. Нехай же вам, українці, світить у вашій боротьбі зірка успіху!".

Професор Римського університету Алесандро де Ґубернатіс: „Я не знаю самих українців, знаю тільки їхню народну літературу, якою захоплююся. Поетичний дух проймає все життя цього ніжного народу, який був би щасливий, виборовши волю. Мені не залишається нічого іншого, як чекати, коли для фінів, поляків, українців і вірмен настане цілковита свобода...".

Ой, не скоро ще настала свобода, бо на місце відвертих україноненависників прийшли вовки в овечих шкурах...

П. Ч.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda". Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Вже шість років я читаю „Свободу“

У лютому я відзначила своє 80-річчя і в цей знаменний день свого життя отримала, як найдорожчий подарунок, газету „Свобода“. Я вдячна своїй долі за те, що на моєму життєвому шляху зустрілися щирі, добрі люди, яких я ніколи не бачила, проте навіть на великій відстані, через широкі простори океану я відчуваю тепло їхніх сердець, духовну близькість, розум і мудрість. Більше шести років я отримую газету „Свобода“, ретельно читаю, осмислюю прочитане і добре знаю, що „Свобода“ пише все правдиво, їй можна вірити, надіятись і чекати здійснення всіх добрих побажань цієї газети.

Українці з Америки допомогли мені зробити операцію катаракти і тепер я, незважаючи на мій вік, можу бачити світ, вільно читати і писати, а це є людським щастям. Я хворію бронхіяльною астмою, турбує тиск і серце, погано ходжу навіть з ціпочком, але я все бачу і все чую, а це бадьорить мене, збагачує пам'ять, поєднує силу волі і творчість. Я знаю:

Життя не буде благодаттю
І манна з неба не впаде.
Якщо боротися ти здатний,
То це до щастя приведе!

Мені вже багато років, інколи думаю, що це я отримала вже останній раз газету, але минає тиждень, отримую газету знову, і радіє

Випускники сільської школи з 1957 року у Світлогорському вітають свою вчительку Наталію Кушнір.

серце, співає душа, – значить, я ще буду жити, надіятись і творити, бо сили додалося. Спасибі тобі, газето „Свобода“, спасибі тобі, Америко, що даєш українцям можливість видавати цю газету. На все життя залишається приємна згадка – це мої статті і вірші, що у свій час були надруковані у газеті „Свобода“. Ці газети я зберігаю як сімейну реліквію.

Наталя Кушнір,
Світлогірське, Полтавська обл.

„Спільні відзначення“ – заради чого?

Коли я довідався з засобів масової інформації про спільне українсько-російське відзначення 200-річчя від дня народження Миколи Гоголя, то подумав, що може, нарешті, добра воля північних сусідів дасть можливість започаткувати нові, добросусідські взаємини.

Але коли я прочитав, що також спільними силами Росії та України буде відзначатися 300-річчя битви пд Полтавою, на душі стало тривожно.

Зроджується запитання щодо логіки такого спільного відзначення: може, разом з Росією будемо відзначати також у цьому році 145-річчя „Валуєвського" указу, спрямованого проти української мови і культри? Чи спільно також будемо відзначати 132-річчя такого ж україножерного Емського указу?

Чи, можливо, будемо спільно відзначати річницю підступного зруйнування Запорізької Січі царицею Катериною II ? Куди ще можна дійти з таким підлабузництвом?

Чи ж не пора позбутися комплексів, що не тільки принижують українську гідність, а й наближають націю до нової катастрофи?

Ярослав Стех,
Торонто, Канада

А старого не чіпайте

Вже багато разів у „Свободі“ з'являлися дописи про те, яким має бути гимн України. Прикро читати думки читачів, які нехтують авторським правом.

Всім відомо, що москалі-росіяни все чуже змінюють до своєї уподоби. Комуністи, що перебрали той курс, написали історію України, яка не має нічого спільного з правдою. В літературі викорінили правдивий зміст п'єс, а поезію так зфальшували, що далі нікуди, не згадуючи вже про історичні назви міст і сіл.

Дивно, що в українській спільноті завелася комуністична звичка усе міняти, включно з віршами, автори яких померли. Колись в Україні говорили: „З пісні слова не викинеш“. У цивілізованому світі є нормою ставитись з пошаною до авторської праці. Ніхто не зважиться поправляти Вільяма Шекспіра, Фелікса Лопе де Веґу, Ґотгольда Лесінґа чи Адама Міцкевича. То ж чому українці знущаються над віршем Павла Чубинського, що став гимном України?

Для всіх незадоволених текстом П. Чубинського маю побажання: напишіть свій текст і з новою музикою, а старого не чіпайте.

Богдан Марків,
Вудбрідж, Конектикат

Збережімо православну церкву

53 роки тому була збудована наша Українська православна церква св. Трійці в Ірвінґтоні. Важко далася ця будова нашим парафіянам. Не завжди вистачало власних грошей, і тоді на поміч приходили наші жінки. Щоб знайти зайвий доляр для церкви, вони ліпили і продавали вареники. Всі сили були кинуті на будову, таку необхідну для українців.

І ось красуня-церква запрацювала, пішли православні українці до Ірвінґтону. До церкви приїздили і зараз приїздять люди з Юніону, Мейплвуду, Іст-Гановеру, Лівінґстону, Фріґольду, Томс-Ріверу та інших міст. Діють сестрицтво, Ліга православної молоді. Почав виходити „Парафіяльний бюлетень“.

Не обходили стороною нашу церкву і талановиті люди. З великим успіхом виступала капеля бандуристів під керівництвом Володимира Васькова. Дириґентом хору був талановитий Дмитро Олійник. Ми дуже раді, що до нашої церкви прикипів душою і тілом Заслужений артист України Ростислав Василенко.

Не встигла вийти на добру дорогу наша церква, як несподівано Консисторія Української Православної церкви в США з Бавнд-Брука прислала нам статут УПЦ в США, в якому заявила, що церква в Ірвінґтоні є їхньою власністю. Люди посміхнулись, але не стали заперечувати.

Минув час. Частина парафіян відійшла у вічність, частина з причин похилого віку перестали ходити до церкви. Зменшилися доходи. Трохи важкувато стало з фінансами. Але ми своєчасно платили і платимо внески до Консисторії і податки.

13 квітня до церкви приїхав один з керівників УПЦ в США і заявив, що є підприємець, який пропонує Консисторії 1.5 млн. дол. за нашу церкву. Він зруйнує церкву і збудує на її місці апартаменти для житла. Парафіяни були проти такого варіянту.

Наша церква – це останній шматочок православної України в Ірвінґтоні. Невже потяг до грошей більший, ніж любов до нашої церкви, до наших людей?

Консисторія зажадала номери телефонів парафіян, бажаючи переговорити з кожним зокрема. Чи це стане прямим тисненням на кожного, хто зможе хтось заперечити владикам?

Звертаємося до всіх православних українців за допомогою. Не дайте зруйнувати нашу церкву! Підтримайте нас словом і ділом! Приходьте до нашої церкви кожної неділі на 10-ту год. ранку. Тільки міцна громада збереже Православну українську церкву в Ірвінґтоні.

Шановні спонзори! Сподіваємось на Вашу допомогу. В нашій церкві є бронзові меморіяльні дошки з іменами тих людей, які жертвували на будівництво храму. Сподіваємось, що з'являться ще такі дошки на пошану тих, які підтримають нашу церкву в цей тяжкий для нас час.

Анатолій Проскурня,
заступник голови
церковної ради,
Ірвінґтон, Ню-Джерзі

Гріх було б не прислухатись

Як добре, що свято неодмінно приходить у веселу чи смутну хату. І кожен вірить, що свято прийде. І мірилом його у серці є незрівняний порух душі, коли ми вперше вітаємося: „Христос Воскрес! І зразу ж про прийдешнє: „Дай, Боже, за рік діждати“.

На город не дає вийти негода. Хоч і зими лютої не було (легше з коштом на опалення), зате і весни погідної немає. День світить сонце, а наступного – холод і дощі. Добре було сіять овес, бо батьки з сестрою ще тримають пару коней – гарні, нівроку, аж блищать, куди тій купі іржавого заліза, як кличемо трактора. Чи не згубимо в цьому матеріялістичному світі особливих чарів української душі?

Посіяли редьку, посадили на новому місці полуниці. Восени, вибираючи картоплю, я нагледів дуже гарні ягоди. Тепер ми насадили тієї розсади на новому місці, бо вже у нас вони давненько росли на одному місці, а все любить родити на новині.

У хаті підростає розсада помідорів і солодкого перцю, щоб посадити в парничок, а вже звідти – в відерце (на ранню), до більшого не пускає негода. І щороку так кличе нас до землі, може, поклик предків. І здається, це є найсуттєвішою нашою вартістю, бо живемо ще в єдності зі світом. Ремствуємо, що тяжко працюємо, але знов і знов ідемо до землі...

А жити треба. Ціни зростають, а з ними виростають банківські контори – їх в Рівному сотні – усі закликають брати в них борг, не віддаси – заберуть душу... Змучене обличчя Президента Віктора Ющенка свідчить, що це його гнітить, але й до добра воля є. Наш людяний Президент старається завести нас в Европу, чи ж знайдемо ми там себе? Саджаючи дерева і привселюдно виховуючи своїх дітей, мирячи депутатів від коаліції і опозиції, він показує, як треба жити і діяти.

Гріх було б не прислухатись і не підставити плече, особливо тим, хто обтяжений владою, грошима. Видно, тягар той солодкий, бо не хочуть ділитися ним.

Семен Качанівський,
Рівне

Не можу відірватися від Альманаху

Ми отримали бандеролю з альманахами УНС на 2007 і 2008 роки. Це справді для нас великий Великодній дарунок. Я мов маґнетом прилипла до них і не могла відірватись від цікавого, захоплюючого читання. Ой, стільки ж я не знала, не відала! Скільки постатей відкриваю для себе, перечитуючи альманахи. Дякую!

Надія Занько,
с. Воскресенівка, Харківська обл.

Пам'ятаймо про Голодомор 1932-1933 років в Україні

В пам'ять жертв Великого Голоду

КЛІВЛЕНД, Огайо. – 20 квітня 33-ий відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки запросив українську громаду на поминальний обід з мистецькою програмою в пам'ять жертв Голодомору-геноциду української нації в 1932-1933 роках.

Відзначення 75-річчя Голодомору складалося з двох частин: „Хлібові низько вклонімся" і „Вічна пам'ять замученим голодом".

Імпреза продовжила ряд заходів, які відбулися у Пармі, як відгук на звернення до світового українства Президента України Віктора Ющенка і президента Світового Конґресу Українців Аскольда Лозинського про вшанування пам'яті жертв Голодомору всюди, де є хоч один українець.

Оскільки відзначення цієї дати відбувалось в період Великодніх свят, то й вирішили розповісти учасникам імпрези (а було їх понад 150) про хліб щоденний, зробили виставку хлібних виробів, які після імпрези можна було придбати. Для цього дійства пеклися калачі, паски, короваї, пташки, навіть був лемківський книш-крачун, випускались листівки, програмки.

Був складений сценарій, в основу якого лягли матеріяли, зібрані Іриною Кашубинською про різні види хліба, а також матеріяли про Голодомор з журналу „Українка в світі", з газет „Свобода", „Шлях перемоги".

Завдяки Дарії Гуляк-Кульчицькій, з великим смаком була прикрашена заля при церкві св. Андрія: у центрі – велике панно із зображенням майбутнього пам'ятника жертвам Голодомору-геноциду 1932-1933 років у Києві, на стінах – ряд картин з цієї теми в чорно-білих тонах (все це робота Д. Кульчицької), плякати з висловами „Хліб – усьому голова", „Хлібові низько вклонімся", „Вічна пам'ять замореним голодом", „Серп і молот – смерть і голод" та ін. Допомагали прикрашати залю Теодозій Гриців, Євген Палка, Маруся Грабська, Анна Кілярська, Євгенія Бенко, Люба Боднар, Олена Хміляк, Ірина Стахур.

У центрі столу була розламана чорна хлібина, кетяг калини, віночок з барвінку, колоски жита і пшениці, перев'язані чорною стрічкою, свічка. На столах – свічки, обведені барвінком і чорною стрічкою.

Зустрічали гостей хлібом-сіллю учні Школи українознавства – Дмитрусь Касіян і Адя Краснянська. Взагалі 33-му відділові щиро і сумлінно допомагали як випускники (Христина Скабик), так і учні Школи українознавства Товариства „Рідна школа" (Христина Балешта, Юля Твардовська, Леся Рабосюк, Таїса Заперник, Леся і Даринка Квіти, Яна Нетреба), які чудово виконали монтаж за віршами Лесі Паньків, Ірини Войтенко, Ольги Мак на тему Голодомору, ще й склали пожертви по 5 дол. для українських сиріт. Цим вчинком союзянки були зворушені до сліз.

Голова відділу Оксана Шараневич привітала присутніх і попросила о. Ігоря Касіяна благословити хліб та імпрезу. Він звернувся до громади з проханнями більше говорити про трагедію, 75-ліття якої відзначаємо, залучати молодь до всіх заходів, які проводимо, щоб учні, студенти, розповідали про це в школах серед американської молоді.

Д. Касіян і А. Краснянська внесли великий коровай на вишиваному рушнику з словами:

„Хлібом-сіллю Вас ми зустрічаєм,
Від щирого серця усіх Вас вітаєм!"

Хліб вручили голові Українських з'єднаних організацій Василеві Ліщинецькому. Поцілувавши хліб, він прийняв його і розповів громаді про дальші пляни відзначення цієї дати в Пармі.

Першу частину імпрези вела культурно-мистецька референтка відділу О. Хміляк. Про щоденний хліб і його значення розповіла членка 33-го відділу СУА Люба Хомин, а Х. Балешта прочитала вірш. Про традиції українського народу і пов'язані з ними хлібні вироби розповіли Лукія Гриців, А. Кілярська, Оля Дем'янчук, Любомира Мичковська, Євгенія Бенко, Петро Пенгрин.

Віршем Ірини Войтенко „Збирають хліб селяни із полів", який прочитала Х. Скабик, ведуча О. Шараневич розпочала другу частину імпрези „Вічна пам'ять замореним голодом". Розповідь про Голодомор переплелась віршами. На завершення Ірина Дубас прочитала поезію В. Фіцаловича „Голод-33".

У залі засвітили свічки і парох церкви св. Володимира о. Іван Наконечний сказав заключне слово. Опісля діти з лозою пішли поміж столами, вітаючи присутніх з Квітною неділею, а О. Шараневич прочитала вірш „Цвітна неділенька". Дохід з імпрези призначено на допомогу українським сиротам.

Оксана Шараневич

Конкурс на теми Голодомору

КИЇВ. – Міжнародний благодійний фонд „Україна-3000" оголосив Третій щорічний конкурс журналістів на краще висвітлення теми Голодомору. Конкурс триватиме протягом 2008 року. До участи запрошуються штатні та позаштатні кореспонденти засобів масової інформації.

Умовою участи в конкурсі є публікація від 1 січня до 3 листопада 2008 року двох і більше авторських або виконаних у співавторстві матеріялів. Номінації конкурсу: публікація в періодичній пресі; фільм (художній, документальний) з даної тематики; радіопрограма, присвячена темі Голодомору; спеціялізована інтернет-сторінка (розділ).

Переможці конкурсу в кожній номінації отримають грошові нагороди. Для учасників встановлені також пам'ятні подарунки. Підведення підсумків та оголошення результатів відбудеться 11 грудня. Телефон для довідок: (380-44) 537-6695. Електронна пошта: olesya@ukraine3000.org.ua

Поштова адреса: вул. Боричів Тік, 22а, Київ, 04070 Ukraine.

Олеся Стасюк

Чикаґо...

(Закінчення зі стор. 1)

тав звернення від посадника міста Ричарда Дейлі.

Промовляв представник уряду штату Джон Фрітчі, який відомий українській громаді з того, що завдяки його праці до шкільних програм штату включені виклади про Голодомор в Україні.

Головним промовцем на зібранні був Іван Ярешко, який змалював жахіття Голодомору і підкреслив, що голод був проведений з метою завдати удару по українській нації шляхом нищення її інтеліґенції та селянства, яке зберігало національну свідомість.

В. Корзаченко, тримаючи в руках „Незгасиму свічку", закликав присутніх пам'ятати жертви Голодомору і нагадувати світові про цей злочин.

Хор православної церкви св. Андрія виконав молитву „Боже Великий, Єдиний", а на завершення – поминальну молитву „Вічная пам'ять". Схиливши голови, присутні з великою увагою слухали мелодію скорботного гимну.

Духовенство і почесні гості на церемонії прибуття „Незгасимої свічки" в Чикаґо.

Маніфестаціія українців в центрі Чикаґо з нагоди прибуття до міста „Незгасимої свічки".

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вперше в історії ООН

НЮ-ЙОРК. – Завдячуючи Постійному представникові України при ООН Послові Юрієві Сергеєву, діти працівників представництва та української діяспори взяли участь у параді національного одягу під час святкування Дня співробітника ООН. Парада відбулася 25 квітня у залі Генеральної Асамблеї ООН.

Українські діти в українських строях представляли Україну перед глядачами в ООН вперше за весь час членства України в ООН з 1945 року.

Ведуча – Міс Всесвіту-2007, одягнута в японське кімоно, представляла дітей глядачам. Було приємною несподіванкою бачити українських дітей такими гордими від того, що вони представляли Незалежну Україну, а також відчути теплоту, з якою приймали їх глядачі.

Марта Кокольська,
радник Постійного
представництва України при ООН

Українські діти на параді національного одягу в ООН.

Святкова ватра на честь патрона 6-ого куреня пластових юначок

ЧИКАҐО. – В 1949 році в місті було створено перший пластовий юнацький курінь юначок, котрому надано порядкове число шість. В 1951 році курень прибрав собі патроном Марка Вовчка. Засновниці куреня бажали, щоб юначки брали собі за приклад Марію Вілінську-Маркович (Марко Вовчок – це її літературний псевдонім).

Уроджена в зросійщеній родині, вона вивчила українську мову. Її шанували письменники того часу, любили і приймали в найвищих колах культурного світу Франції, Німеччини, Росії та України.

20 квітня курінь зійшовся на Святкову ватру, щоб вшанувати 175-ту річницю з дня народження Марка Вовчка і 100-річчя від її смерти. На ватру були запрошені мами, бабусі, тітоньки, зв'язкові, станичні. Всіх разом прийшло 100 осіб. Головна заля в пластовій домівці була гарно прибрана картинами, спеціяльно виконаними Танею Яценків на теми творів Марка Вовчка. Т. Яценків також намалювала портрет письменниці, котрий був прикрашений вишивками. Столи були застелені синіми обрусами (це барви куреня) та декоровані квітами. Пластова домівка виглядала неначе український культурний осередок.

Програму відкрито молитвою „Отче наш" та Пластовим гимном. Зв'язкові та станичні символічно запалили ватру.

Юначки з гуртків „Боярині" та „Іскри" в своїх рефератах розповіли про життєвий і творчий шляхи Марка Вовчка. Вірш Тараса Шевченка „Сон" прочитали юначки гуртка „Проміння", а вірш „Маркові Вовчку" – юначки гуртка „Іскри". Уривки з оповідань „Ледащиця", „Викуп", „Максим Гримач" та „Чумак" прочитали юначки з гуртків „Берегині" та „Айстри". Уривок з повісті „Інститутка" читали юначки гуртка „Морські мавки". Юначки гуртка „Берегині" порівняли Марка Вовчка з Гаріет Бічер-Стов, котра також боролась пером проти невільництва. Після читань всі разом заспівали „Царю Небесний".

Тоді найстарші юначки подали всім гостям полуденок, приготовлений новим українським рестораном „Шоколад".

Свято пройшло в теплій родинній атмосфері.

Катя Іваник

Учасниці свята на честь Марка Вовчка, яке організував 6-ий курінь Уладу Пластових Юначок. Фото: Арета Куріца

Чи проіснує...

(Закінчення зі стор. 5)

у Росії та світі.

По-друге, дестабілізувати ситуацію в Україні, живити проросійські, сепаратистські настрої в її східній та південно-східній частинах. При цьому найкращі сили кидатимуться на „оброблювання земель" Кримського півострова. Адже Крим залишається у свідомості росіян перлиною у короні Російської імперії. Сьогодні військовослужбовці ЧФ вже відверто заявляють: „Крим – наша територія, ми її вам ніколи не віддамо".

У цьому контексті не потрібно уточнювати, яка частина жителів Севастополя та деяких інших районів Кримської автономії вважає приєднання Криму до України великою історичною помилкою та з нетерпінням очікує на її виправлення.

Який же інформаційно-військовий потенціял мають росіяни, розглядаючи його крізь приціл українських реалій?

Перше, три провідні телеканали (Пєрвый канал, „Планєта", „Мір"), що транслюються практично в усіх кабельних мережах України, і підконтрольні владним структурам Росії.

Друге, російська державна радіомовна компанія „Голос Росії" і канал „Співдружність", що входить в її структуру та мовить на країни Співдружности незалежних держав і Балтії російською мовою. Присутність в національному інформаційному просторі цих чужоземних радіокомпаній, як за обсягами мовлення, так і за потужністю мережі, у декілька разів перевищує присутність Українського радіо.

Третє, розгалужена мережа російськомовних, в тому числі, створених та фінансованих Федеральною службою безпеки, інтернет-ресурсів.

Четверте, українські версії російських друкованих ЗМІ, зокрема „Извєстія в Украінє", „Комсомольская Правда в Украінє", „Коммерсантъ-Украіна".

П'яте, проросійсько налаштовані газети, що видаються в Криму. Наприклад, „Кримская правда" та „Кримскоє время", на які неодноразово подавалися судові позови за антиукраїнські та антитатарські публікації.

Шосте, „Русскій мір", що називає себе газетою „русской общіни Крима", поширюється на всій Україні та веде відверту антиукраїнську й антидержавну пропаганду.

Сьоме, численні бойові листки та інтернет-сайти маргінальних проросійських громадських та квазірелігійних організацій.

Що ж українська держава зі свого боку може протиставити інформаційній експансії північного сусіда? Запізнілий та беззмістовний указ Президента про невідкладні заходи щодо забезпечення інформаційної безпеки України, виданий у проміжку між битвами на внутрішніх політичних фронтах? Базарні чвари доморослих політичних божків на українському владному Олімпі, що розгортаються на очах усього здивованого світу? Малопотужні та неконкурентноздатні державні телерадіокомпанії? Купу комерційних електронних та друкованих ЗМІ з їх ненажерливими власниками та журналістами, які за „зелені" гуртом та у роздріб продадуть своїх рідних та близьких, не кажучи вже про якусь там Батьківщину?

Сучасна вітчизняна журналістика перетворюється в інструмент піартехнологій, який нерідко використовують в інтересах інших держав. Громадянська її місія сприймається як зайва деталь. Існування ж на цьому нездоровому тлі жменьки справжніх патріотичних інтернетних та друкованих видань є виключенням, яке лише підтверджує правило.

Чи можна сьогодні стверджувати, що українська держава належним чином реаґує на зовнішні та внутрішні виклики в інформаційній сфері? Для таких висновків немає жодних підстав. Більше того, держава взагалі нічого не робить для протидії ескаляції загроз, які становлять серйозну небезпеку суверенітетові України.

Треба мати на увазі, що кількість та щільність інформаційного антиукраїнського змісту, який продукуватиме Росія, дедалі зростатиме. У міру наближення до часу „Х", вони переходитимуть від точкових ударів до килимового інформаційного бомбардування та тактики „випалених мізків".

Якщо ж ефективність та результативність інформаційної інтервенції буде недостатньою, у хід може бути пущена й справжня зброя. Символічний акт урочистої ексґумації сокири гарячої війни вже відбувся. 9 травня, вперше за багато років, бруківкою Червоної площі прогрюкотала важка військова техніка.

А російські журналісти, які коментували Параду Перемоги у Москві, буденно так поділилися із глядачами інформацією, що „ота БМП [бойова машина піхоти] непогано себе почуватиме і в умовах застосування тактичної ядерної зброї". Кому дано чути, той не міг не почути прихование у цій фразі послання.

І не треба покладати сподівання на гуманність світу у XXI ст. та на якісь особливі братерські відносини між сусідніми народами. Мовляв, між Україною та Росією не може бути війни, бо її не може бути ніколи. На жаль, так звана цивілізована частина людства знову відчула п'янкий аромат крови. Згадайте лише сотні тисяч безвинно вбитих мирних жителів Чечні, Іраку, Афганістану, Балканських країн. В українській народній пісні співається: „Кров людська – не водиця, проливати не годиться". Сьогодні під брутальним інформаційним тиском це екзистенційне табу втрачає силу закону. На разі актуальними стають нові правила поведінки: кров людська – гламурна рідина, і проливати її можна будь-коли та скільки забажаєш, краще у веселій компанії, мліючи від задоволення. Отож, з острахом та смутком мусимо констатувати: країна вступає у період справжнього лихоліття. Її очікує десятиліття найжорсткішого протистояння з Росією.

Виникає велике побоювання: чи витримає країна таке випробування? Сумна українська історія показує, що у минулому – були в основному програші в змаганні за власне незалежне існування.

2017 рік – не за горами. Часу на розкачку залишилося обмаль. Пора мобілізовуватися на війну. Дякувати Богові, покищо – інформаційну. Шанси на успіх примарні. Але українці зобов'язані скористатися найменшим і перемогти.

(„Українська правда" з 14 травня, передрук з незначними скороченнями)

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

96. Друга книга хронік, 36:22-23:

цар Персії звелів відбудувати Храм

З Другої книги хронік подаємо її завершальний розділ, який служить впровадженням до наступних книг – Езри та Неємії, великих будівничих Єрусалиму: „Першого року Кира, перського царя, щоб справдилось слово Господнє через уста Єремії, збудив Господь дух перського царя Кира, що велів оповістити по всьому своєму царству, словом і письмом, ось яку заяву: „Так говорить Кир, перський цар: Господь, Бог небес, дав мені всі царства на землі. Він звелів мені збудувати Йому дім в Єрусалимі, що в Юдеї. Хто б не був між вами, що належить до Його народу, нехай Господь, Бог його, буде з ним і нехай пускається в дорогу!" Так почалося повернення юдеїв, які у неволі щиро навернулися до Бога, в землю батьків.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Людина великого серця

Квіти для Зені Черник.

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – В народі кажуть: „Коли береш – наповнюєш руку, коли даєш – наповнюєш серце". Ще малою дівчинкою донька політичного в'язня Зеня Черник, яку доля занесла разом з родиною до Польщі, закарбувала слова батьків про те, що „по сусідству живе родина, в якій дитина не має що їсти, тому треба завжди всім ділитись з іншими".

Допомога потребуючим стала життєвим кредо д-ра З. Черник. Сотні вдячних пацієнтів, друзів, колеґ, товаришів прибули 4 травня до Українського освітньо-культурного центру (УОКЦ), щоб засвідчити свою вдячність та повагу до людини, яка разом з своїм чоловіком, св. п. д-ром Олександром Черником, присвятила своє життя служінню в усіх його вимірах та проявах.

Подію, організатором якої стала Українська федерація Америки (УФА) на чолі з президентом Вірою Андрейчик, підтримали приватні жертводавці та Фундація „Спадщина", Перший щадничий банк, Українська кредитівка „Самопоміч" (Філядельфія), УОКЦ, а також численні добровольці.

На вступі програми В. Андрейчик привітала гостей – о. Ярослава Курпеля, пароха Української католицької церкви Христа Царя у Філядельфії, Сестер Чину св. Василія Великого, представників політичних та громадських кіл, друзів та колеґ.

Учасники танцювального ансамблю „Волошки" подарували З. Черник букет троянд, відтак д-р Альберт Кіпа розпочав офіційну частину дня.

Короткий відеофільм Тані Гузар, в основу якого покладено листи від пацієнтів З. Черник та їхніх родин, зворушив присутніх. Кожен з промовців, ділячись особистими враженнями від співпраці з З. Черник, наголошував на самопожертві цієї трудівниці у допомозі людям в потребі. Синтія Гораєцька, секретар медичного бюра д-ра З. Черник, підкреслила, що вона знаходить час на допомогу людям як в праці, так і в суспільстві. Ці зусилля належно оцінили в США і Україні.

Доказом цього стала промова Олександра Александровича, радника Посольства України в США, який вручив З. Черник грамоту і листи від Посла України в США Олега Шамшура та від дружини Президента України Катерини Ющенко, з якою З. Черник співпрацює у благодійному фонді „Україна-3000".

Д-р З. Черник бере активну участь в розробленні нових спільних американсько-українських проєктів, що, як зазначила у своєму виступі Надя МекКонел, президент фундації „США-Україна", вимагає постійного подорожування між Філядельфією та Вашинґтоном. З. Черник доклала багато зусиль до скасування поправки Джексона-Веніка стосовно України. Вона є членом коаліції „За безпечну Україну", яку очолюють колишні посли США в Україні Вільям Ґрін Мілер та Стівен Пайфер.

Ім'я З. Черник широко відоме українцям діяспори, тому закономірно, що серед промовців були Ірина Куровицька, президент Союзу Українок Америки, та д-р Ярослав Заліпський, голова Наукового Товариства ім. Шевченка (округа Філядельфія).

Радник Посольства України в США Олександер Александрович вручає Зені Черник вітання Посла України в США Олега Шамшура та дружини Президента України Катерини Ющенко. Фото: Ірина Іванкович-Блощинська.

30 квітня, під час 110-ої сесії Конґресу США, Джим Ґерлах виступив з доповіддю про самовіддану працю З. Черник, про що свідчить запис у звітах Конґресу. Вона активно співпрацює як з українським дипломатичним корпусом в США, так і з Конгресом, що засвідчили виступи Чарльза Ф. Доґерті, колишнього конґресмена штату Пенсильванія, дорадника УФА; Ігоря Ґавдяка, президента Українсько-Американської Координаційної Ради; Морґана Вільямса, президента Українсько-американської ради підприємництва; Шерил Портвуд, яка виступила від імені д-ра Джима Портвуда, директора бізнес-програми УФА для підприємців в Україні; д-ра Гарольда Б. Яффе, голови Конґресу євреїв Америки (округа Філядельфія-Південний Ню-Джерзі).

На пам'ять про цей вечір З. Черник отримала альбом з вітаннями та побажаннями від Генерального консула України в Ню-Йорку Миколи Кириченка, голови Благодійного фонду „Гуманітарні ініціятиви" Ореста Чебеняка, громадських організацій, приватних осіб, які записали свої віншування та вірші. Кожен із присутніх мав нагоду особисто привітати д-р З. Черник та скласти свої побажання.

З. Черник разом з Даною Юдиною активно працює над проєктом „Наша родина" для допомоги людям з розсіяним склерозом та їхнім родинам в Україні. Ця комплексна програма, яка отримала благословення Патріярха УГКЦ Любомира Гузара, має на меті надання багатогранної підтримки пацієнтам з цією недугою, а також включення України до Світової організації боротьби з розсіяним склерозом.

Ірина Іванкович-Блощинська

УКРАЇНА І СВІТ

Вістки з Острозької академії

Відзначено 1020-річчя хрещення Київської Русі

ОСТРОГ, Рівненська обл. – В Національному університеті „Острозька академія“ на відзначення 1020-річчя хрещення Київської Русі з ініціятиви д-ра Василя Жуковського було організовано XII Міжнародну науково-практичну конференцію „Виховання молоді на християнських моральних цінностях“.

Університет активно пропаґує запровадження цього предмету у школах України. Проф. В. Жуковський є автором підручника з християнської етики. При університеті постійно діє студентсько-викладацький храм преподобного Федора Острозького.

Організатори конференції ставили за мету аналізу теоретичних та науково-практичних аспектів викладання християнської етики в Україні, визначення сучасного стану та пріоритетних завдань викладання цього предмету. На конференції були заслухані доповіді щодо актуальности викладання християнської етики, богословських та психолого-педагогічних аспектів запровадження цього предмету, практичних засад викладання, було здійснено загальний огляд історії християнства.

Участь у конференції взяли гості з Києва, Житомира, Івано-Франківська, Нетішина. Почесними гостями були доктор філософії, богослов'я та мистецтвознавства, проф. Київської богословської православної академії Української Православної Церкви Київського патріярхату Дмитро Степовик та доктор філософії, директор Інституту розвитку християнського лідерства Пол Шотсберґер.

Ректор Острозької академії, проф. Ігор Пасічник під час відкриття конференції. Фото: Ярослав Мізерний.

Засідання почалося з вступного слова ректора університету Ігоря Пасічника та вітального слова посадника Острога Тараса Пустовіта. Молитву „Отче наш“ виконав хор студентсько-викладацького храму, що діє на території університету. Першим до виступу був запрошений Д. Степовик з доповіддю „Значення хрещення Київської Русі для долі українського народу“. Тему історії християнства продовжив аспірант катедри історії Андрій Смирнов. Про актуальність викладання християнської етики говорили проф. В. Жуковський, Федір Калинчук з Житомирського державного педагогічного університету, декан художньо-педагогічного факультету Рівненського державного гуманітарного університету Владислав Вербець, маґістер теології Олександер Калабський, д-р П. Шотсберґер.

У перерві між доповідями виступив дитячий хор „Перлина“, присутні відвідали майстер-кляси з християнської етики.

Прийнято резолюцію, яка рекомендує поглибити викладання християнської етики у школах і дошкільних закладах, підвищувати кваліфікацію вчителів з християнської етики.

Вікторія Скуба

* * *

Видання академії на ярмарку „Освіта-2008“

ЛЬВІВ. – Національний університет „Острозька академія“ представив нові видання та видавничі проєкти на спеціялізованому ярмарку „Освіта-2008“, що відбувся 8-10 травня у Львові. Відвідувачі ярмарку побачили книги та поспілкувалися з їх авторами.

8 травня про свій новий проєкт „Порівняння видання Острозької і Єлизаветівської (Синодальної церковнослов'янської) Біблій з поданням ориґінальних грецьких і латинських джерел“ розповів завідувач катедри теології, професор, перекладач та укладач Острозької Біблії о. Рафаїл Торконяк. Видання перекладу Острозької Біблії в ориґінальній шкіряній оправі викликало серед відвідувачів велике зацікавлення. „Ми щасливі, що маємо таке видання, яке потрібно дуже цінувати“, – поділився враженнями гість ярмарку, відомий театральний режисер Роман Віктюк.

Цього ж дня відбулася презентація книги поета, прозаїка, літературознавця, перекладача, есеїста, учасника літературного угрупування „Бу-Ба-Бу“ Віктора Неборака „АГ та інші речі (есейчики, популярні критики, дискурс)“.

10 травня було представлено монографію першого проректора академії, професора, доктора філософських наук, члена Національної спілки письменників України Петра Кралюка, присвячену 425-річчю від дня народження видатного українського просвітителя, випускника Острозької академії Мелетія Смотрицького – „Мелетій Смотрицький і українське духовно-культурне відродження кінця XVI-початку XVII ст.“. На ярмарку також були представлені видання Інституту досліджень української діяспори, що діє при Острозькій академії.

Олексій Костюченко

Нові державні нагороди України

КИЇВ. – Указом Президента України Віктора Ющенка від 20 травня затверджено нові державні нагороди – орден Свободи і медалю „За врятоване життя“. Орден Свободи встановлено для відзначення громадян за видатні та особливі заслуги в утвердженні суверенітету та незалежності України, консолідації українського суспільства, розвитку демократії, соціяльно-економічних та політичних реформ, відстоюванні конституційних прав і свобод людини і громадянина.

Орденом Свободи можуть бути нагороджені громадяни України, чужинці та особи без громадянства. Нагородження цим орденом вдруге не проводиться, може бути проведено посмертно. Нагороджений іменується кавалером ордена Свободи.

Знак ордена виготовляється з позолоченого срібла і має форму рівностороннього хреста з розбіжними сторонами. Сторони хреста покрито білою емалею та прикрашено чотирма прямокутними штучними кристалами „сваровські“. У центрі хреста – круглий емалевий медальйон синього кольору, із золотим зображенням Знака Княжої Держави Володимира Великого, який обрамлений лавровим вінком.

Орден Свободи носять на шийній стрічці, і за наявности у нагородженого інших орденів України, які носять на шийній стрічці, розміщують вище них.

Медалею „За врятоване життя“ нагороджуються громадяни України, чужинці та особи без громадянства за врятування життя людини, активну благодійну, гуманістичну та іншу діяльність у справі охорони здоров’я громадян, запобігання нещасним випадкам з людьми.

Медаля виготовляється зі срібла і має форму круга. На лицьовому боці у центрі медалі міститься зображення двох рук, одна з яких простягнута до другої для рятування. Зображення вміщено на тлі сонця з променями, що символізує врятоване життя людини. Зображення рук – позолочене.

Медалю носять на грудях з лівого боку і за наявності у нагородженого інших державних нагород України розміщують після медалі „Захиснику Вітчизни“.

Після смерті нагородженого орден і медаля, за наявности спадкоємців, залишаються у сім'ї померлого як пам’ять, а також можуть бути передані на тимчасове або постійне зберігання музеєм.

(Прес-служба Президента України)

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 465-го Відділу УНСоюзу

З днем 1-го червня 2008 року обов’язки секретаря 465-го Відділу перебере новий секретар –

Евген Осідач

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Eugene Osidacz
6 Old Forest Road, Kirkland, Quebec H9S 2Z8, Canada.
(514) 695-0924

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Ой, в Дітройті цигани стояли

Галя (Лариса Кунинська) з циганом Василем (Богдан Бойко).

Циганка Аза (Марія Лаврин).

ДІТРОЙТ. – 19 квітня відбулася презентація музичної мелодрами Михайла Старицького „Циганка Аза“ з нагоди майже 50-річчя Української католицької середньої школи парафії Непорочного Зачаття. Літературну адаптацію п’єси для шкільної вистави виконав учитель української мови д-р Сергій Пасішник.

Дія відбувається на Волині. Циганський табір прибув у село та розтаборувався неподалік.

Галя (Лариса Кунинська), донька багатого селянина Наума Лопуха (Юрій Шерстило), покохалися з вродливим циганом Василем (Богдан Бойко), якого також любить красуня-циганка Аза (Марія Лаврин) – так починається любовний конфлікт.

Виставу режисерували та координували вчителі української мови С. Пасішник та Рома Тобіянська. Музичним директором та дириґентом хору був Володимир Щесюк, музичний директор та дириґент симфонічної оркестри „Лівонія“, який виконав аранжування всіх пісень, виконаних у виставі під професійний акомпаніямент на фортепіяні Ольги Дубрівни-Соловій.

Молоді актори зіграли свої ролі з великим захопленням і сподобались публіці. Глядачам запам’ яталися старшина села Глейтюк (Віталій Перець) з сором-ливим та переляканим сином Романом (Джон Пірсон), крикліва сільська сваха Гарбузиха (Марта Зубар) зі сватом-бандуристом (Вільям Бахман), делікатна сестра Галі Наталя (Катя Стюарт) зі своїми язикатими подругами Мокриною (Настя Новачинська) та Уляною (Іра Матрифайло), любителькою залицятися до хлопців Вустею (Ніколь Сьомка), емоційними Стасею (Джоанна Кушнєж) і Фесею (Айпріл Мозес) та служницею з палацу Марисею (Марія Волицька), сільські хлопці – закоханий у Галю сирота Опанас (Мирослав Борисюк) та соромливий Марко (Міхал Войчик).

Прекрасно провели свої сюжетні лінії циганська мама Гордиля (Аня Меденс) та ватажок Апраш (Микола Мурський), закохана пара Рада (Аня Нона) та Янко (Кен Швінтон).

Порадували глядачів грою і танцями Ружа (Амілія Сорока), Зара (Дана Шака), Ляля (Женя Роґала) та інші цигани (Тифані Лонґ, Нор Зора, Меґан Моор, Шелбі Голмз та Пилип Колар). Особливо тепло глядачі приймали трійко циганчат (Наталія Бойко, Ляриса Нона та Дем’ян Захарій) з їхнею піснею.

Натхненно і гарно прозвучали пісні у виконанні солістів та хору. Співали М. Лаврин, М. Зубар, Н. Новачинська, А. Сорока, Ш. Голмз, а з хором дівчат – М. Мурський, соло на гітарі – А. Нона, В. Бахман, Л. Кунинська, Б. Бойко, М. Борисюк, А. Меденс.

Дуже сподобалося глядачам фінальна пісня „Ой та не будіть ви“ у виконанні А. Сороки, Н. Сьомки, М. Лаврин та хору, а також сольо А. Сороки „Яблуко“. Маленькі Христя і Діяна Куці навіть у залі танцювали від захоплення. Тепло були сприйняті танці, створені хореографом вистави, студенткою Д. Шакою з допомогою колишнього учня Осипа Тобіянського. Художниками вистави були батьки акторів Марічка Нона та Оля Новачинська.

Запальний танець циганок... Фото: Надія Меденс

... і задумлива врода українських дівчат.

Оформлення та будівництво сцени виконала родина Бахманів, а також Роман Зубар та Кійт Шліман. Про барвисті костюми подбали Надя Меденс, Галя Ониськів та Діяна Сьомка, а зробила з учнів селян та циган різного віку візажист Марта Кунинська. Звук та освітлення встановила компанія „IKO Productions“ в особі колишнього учня Андрія Гнатюка та його помічників Б. Бойка та М. Борисюка, який також створив всі звукові ефекти та записав танцювальну музику.

Приємно було побачити колишніх однокласників акторів Софійку Кучер, Євгена Дробота, Станіслава Муравицького, Михайла Гнатюка та Павла Шкільника, які прийшли допомогти на виставі.

Три години вечора пройшли на одному подиху.

Христина Годів-Юзич

Літературні читання в Пасейку

Учасники вечора (зліва): полковник Олександер Угольников, Володимир Васьків, віце-консул Богдан Мовчан, Ростислав Василенко, генерал-майор Леонід Голопатюк, Іван Буртик. *Фото: Л. Хм.*

ПАСЕЙК, Ню-Джерзі. – В залі Української централі 18 травня відбулась презентація нової книги Володимира Васькова „Під вістрям варязького меча" і літературні читання розділів книги, які провели Заслужений артист України Ростислав Василенко, Мирослава Штурмай і Валентина Тарахівська.

Вечір підготувала Організація оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ). Його відкрив заступник голови ООЧСУ Іван Буртик, який представив гостей, розповів про автора і книгу, а також зачитав вітання від Асоціяції українців Казахстану, шеф-редактора журналу „Бористен" Фіделя Сухоноса з Дніпропетровська, газети „Українські вісті" з Казахстану.

Про мету написання книги і свої дослідження варязької доби в Київській Русі розповів автор В. Васьків.

У вечорі взяли участь віце-консул Генерального консульства України в Ню-Йорку Богдан Мовчан, представник Міністерства оборони України в ООН генерал-майор Леонід Голопатюк, його заступник полковник Олександер Угольников з дружиною Наталею, голова ООЧСУ і другий заступник президента Українського Народного Союзу Михайло Козюпа, голова Організації оборони Лемківщини Зенон Галькович, колишній радний міської ради в Кліфтоні Степан Татаренко та інші. Для учасників вечора було приготовлене частування.

Л. Хм.

Розділи книги читають Заслужений артист України Ростислав Василенко і Мирослава Штурмай.

РЯДКИ ПОЕЗІЇ

Волошки цвітуть...

Відомий буковинський поет Петро Палій живе у Чернівцях, і творить поезії, прикутий до візка вже довгі роки. Посилаю до „Свободи" кілька його віршів.

Тетяна Ясінська,
Сілвер Спрінґ, Меріленд

Петро Палій

Так ніжно-тривожно...

Так гарно, так щиро, так добре,
Так ніжно гойдаються віти.
І думи зникають за обрій
І в серденько стукають квіти.
Ах, квіти, ах, квіти!
Ах, доля,
Неначе сріблясту росинку,
Зронила сльозинку край поля
Або з коралів намистинку.
А я відшукати не можу,
А я задивляюсь на квіти.
Так гарно, так ніжно-тривожно
на вітрі гойдаються віти...

Рум'яніє калина...

Та не треба мені співчуття і розради,
Подарунків зими і сповідань твоїх.
У своєму житті я ще дам собі раду,
Розберуся, де гріх, а де, може, й не гріх.
Не повчав я ніколи, ніде і нікого,
Не шукав, не просив я чиїхось утіх!
Я ще тут, на землі, я прийду ще до Бога,
Хоч недавно лише від диявола втік.
Аби тільки добром день зіходив на сході,
Не спинилась дорога на збитому пні.
Рум'яніє калина в моєму городі
І волошки цвітуть на моєму вікні.

Елегія

Птахи забралися поволі,
А з ними осінь відійшла.
Стоять у чорному тополі
В снігах, як вдови край села.
Кого смутним їм виглядати,
Звідтіль, з глухої далини?
Блукають з хати і до хати
Тривожні сни, тривожні сни.
Та ще сова озветься з лісу,
Немов по комусь зарида.
І під усю оцю завісу
З туману – врода молода...

Вірю!

Закута у кригу вода,
Як в'язень в німу буцегарню,
І грима, дзвенить і рида,
І вирватись пробує марно.
А як же сміялась раніш,
Носила човни й пароплави,
Справляла веселий кутіж
На дальніх, на тихих заплавах.
Не знала початку й кінця
У чесних своїх перемогах,
Збиралась уже до вінця,
Та раптом морозна облога.
І грима, дзвенить і рида,
Як в'язень, що світу не баче.
Та вирветься з криги вода!
Я знаю, я вірю, одначе!

Косив дід пшеницю

Косив дід пшеницю,
А пшениця плакала.
Ловив дід синицю,
А вона – по яблука.
А вона по вишеньку –
Рум'яную щічку.
Усміхалось личенько
Дівчинки з-за річки.
А чого ти плачеш,
Пшениченько спіла?
А кого ти бачиш,
Дівчинонько мила?
Бачу свого діда
Хлопчиком маленьким,
Що ніяк не віда,
Де синичка-жменька.
Косив дід пшеницю...

СПОРТ

„Чорноморська Січ" братиме участь в Українській діяспорній олімпіяді

IV Українська діяспорна олімпіяда відбудеться біля Філядельфії 4-6 липня

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – Українське спортово-виховне товариство „Чорноморська Січ", яке в цьому році відзначає своє 84-річчя, вже в четвертий раз у своїй історії візьме участь в Українській діяспорній олімпіяді і Здвизі молоді, що відбудуться 4-6 липня цього року в Горшамі, поблизу Філядельфії.

Першою була участь у 1936 році, теж у Філядельфії. У двох останніх змаганнях, в 1988 і 2000 роках, в цьому ж місті, „січовики" посіли другі місця, а переможцями були господарі – Український спортовий осередок „Тризуб", Філядельфія.

До цьогорічної спортової репрезентації „Ч. Січі" ввійшло кілька медалістів з другої і третьої олімпіяд: футболісти – Андрій Панас, Гриць Сергіїв, Ярослав Твардовський, шахіст Петро Радомський, плавці – брати Тома і Василько Макари. Решта – близько сотні „січовиків" – це молоді спортовці, виховані у власній спортово-вишкільній програмі і в літніх спортових школах. „Січовики" братимуть участь в змаганнях з копаного м'яча (три дружини), плавання (понад 20 осіб), легкої атлетики (11 осіб), відбиванки, тенісу і в шаховому турнірі.

Спортова репрезентація „Чорноморської Січі" має спонзорів, що вагомо допомагають покрити кошти, пов'язані з участю в олімпіяді. Наші добродії – Український Народний Союз, Українсько-американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч" (Нюарк, Парсипані), футболіст першої дружини Карло Вільбур, який пожертвував 1,000 дол.

Провід діяспорної олімпіяди на чолі з головою Ігорем Чижовичем на пропозицію голови Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК) Мирона Стебельського та з ініціятиви колишнього багаторазового голови УСЦАК Романа Куціля, під час церемонії відкриття олімпіяди вшанують заслужених для українського организованого спорту в діяспорі спортовців і діячів, які відійшли у вічність. Між ними вшанують Зенона Снилика, учасника Олімпіяди у Мельбурні, Австралія, провідних футболістів і діячів спорту Олександра Скоценя, Володимира Чижовича, Остапа Стецькова, Володимира Ігнатовича, Адріяна Лапичака, д-ра Івана Павлічку, шахіста Бориса Бачинського та інших. Усі вони гідно прославляли український спорт у діяспорі і вагомо прислужилися до його розвитку в США і Канаді.

Омелян Твардовський

Україна розраховує на 12-14 медалей

КИЇВ. – Міністер України у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко повідомив, що українським спортсменам вдалося виборoти 209 „перепусток" до Китаю. Попереду ще сім „ліцензійних" змагань і фахівці прогнозують здобуття ще 10-15 ліцензій. Під час Олімпійських Ігор Україна традиційно представлена 25-27 видами спорту, проте лише у вільній боротьбі, вітрильному спорті, спортивній гімнастиці, легкій атлетиці та стрільбі з лука стабільно здобуває медалі.

Фахівці прогнозують можливість одержання 12-14 медалейі.Це дозволить Україні увійти в третій десяток держав-учасниць Олімпіяди. (УНІАН)

Бій В. Кличка з Т. Томпсоном призначено на 12 липня

Двобій між чемпіоном світу за версіями „WBO" і „IBF" у надважкій вазі Володимиром Кличком й офіційним претендентом на титул за версією „WBO" Тоні Томпсоном відбудеться 12 липня в Гамбурзі, Німеччина.

В. Кличко очікує від Т. Томпсона більшого опору, ніж від Султана Ібраґімова.

„У 1996 році я провів тут перший бій на професійному ринзі. Не боксував тут з 2000 року. Тепер повертаюся", – сказав В. Кличко.

Двобій пройде під девізом „Герой повертається додому". „Думаю, мова про мене, – пожартував Т. Томпсон, що торік виграв у Гамбурзі в німця Луана Краснічи і став обов'язковим претендентом на титул „WBO". – Тепер я повертаюся". *(УНІАН)*

Незабаром українка вдруге полетить до зірок

9 вересня 2006 року у навколоземний простір злетів американський космічний корабель „Атлантіс", у складі залоги якого була Гайді Стефанишин-Пайпер – українка за походженням. За час перебування на Міжнародній космічній станції (МКС) вона двічі виходила у відкритий космос, виконуючи складні, відповідальні завдання з вдосконалення технічної спроможности станції. Після успішного завершення космічного лету астронавтка вперше відвідала Україну, побувала в Києві, Львові, на батьківщині свого батька Михайла Стефанишина, який народився в селі Якимів Кам'янко-Бузького району, на Львівщині. Першу жінку-українку, яка здійснила лет до зірок, приймав Президент України Віктор Ющенко і нагородив її орденом Княгині Ольги. Журналіст Анатолій Гороховський дізнався від Почесного консула України у Гюстоні Григорія Бучая, що незабаром Г. Стефанишин-Пайпер вдруге полетить в космос, і мав розмову з астронавткою, фраґменти якої ми вміщуємо у „Свободі".

Гайді Стефанишин-Пайпер під час чергового тренування.

– Коли передбачений злет космічного корабля, на якому Ви маєте летіти ?

– Передбачається, що наш корабель стартуватиме в листопаді. Але це залежить від умов, які непідвладні людині. „Атлантіс", на якому я здійснила свій перший лет у навколоземний простір, лише з п'ятої спроби вирушив у далеку дорогу. Природа не сприяла нам. То блискавка вдарила у корабель, то перешкодила буря, яка набрала великої сили на океані, а то в останню хвилину були виявлені негаразди в корпусі корабля. Хочеться вірити, що цього разу все обійдеться без пригод.

– Якою буде назва корабля?

– „Ендевор" – на честь одного з двох суден відомого мандрівника XVIII ст. капітана Джеймса Кука. Можу повідомити, що мені доведеться летіти на одному з кращих у технічному відношенні американських космічних кораблів. Його будівництво почалось в 1987 році. Нині на рахунку „Ендевора" – 19 летів в навколоземний простір.

– Яким буде склад залоги?

– Нова залога відрізняється від попередньої. Командиром призначений колишній летун з „Атлантіса". Членів залоги добирають керівники у відповідності до тих завдань, які стоять перед новою експедицією до МКС.

– Які завдання Ви будете виконувати під час другого космічного лету?

– Завдяки багаторічним тренуванням в басейнах, які існують в космічному центрі ім. Президента Ліндона Джонсона, та завдяки постійному загартуванню організму, я засвоїла методику складної та ризикованої праці в навколоземному просторі. Це означає, що я спроможна виконувати у відкритому космосі необхідні монтажі та будівельні роботи. Свою майстерність я довела під час першого лету. Цього разу мої завдання ускладнились. Йдеться про те, що доведеться тричі виходити у відкритий космос, причому тривалість кожного виходу складатиме шість з половиною годин, тобто максимальний час роботи у відкритому космосі.

– Над вирішенням яких проблем будете працювати?

– Якщо під час першого лету я встановлювала додаткові модулі сонячних батерій, а також радіятори термореґулювання, то цього разу доведеться брати участь в розширенні площі космічної станції, в монтажі нового обладнання, яке дозволить збільшити склад залоги з трьох до шести астронавтів.

– Під час нашої бесіди Ви неодноразово посилались на Міжнародну космічну станцію. Просив би сказати кілька слів про цю незвичайну наукову лябораторію в навколоземному просторі.

– Ви слушно назвали МКС науковою лябораторією. Вона такою є. Ідея створення космічної станції належить Президентові США Рональдові Рейґанові. Тоді ж було запропоновано назвати майбутню станцію „Альфа". Однак, росіяни, які брали участь в здійсненні цієї ідеї, хотіли, щоб наукова лябораторія називалась „Атланта". Проти цього заперечили американці, бо їхній корабель мав майже однакову назву „Атлантіс". Зійшлись на тому, щоб спільний витвір називався – Міжнародна космічна станція. Коли буде завершено будівництво станції, її вага складатиме 470 тонн, довжина дорівнюватиме 109 метрів, тобто більше футбольного поля, а ширина – 88.4 метра. Функціюванням МКС нині опікується 16 країн, зокрема США, Росія, Японія, Канада, Бразилія та держави, які входять до Европейської космічної аґенції.

– Які дослідження здійснюватимуться на космічній станції?

– На МКС проводяться наукові дослідження космосу, земної поверхні, вивчається поведінка людини в тривалих космічних летах, розробляються технології отримання і аналіза якостей нових матеріялів.

– Яка участь України в здійсненні наукової програми на МКС?

– Мої колеги високо цінять вклад українських вчених в розвиток космічної науки, вони знають, що більшість радянських космонавтів походить з України. А що стосується МКС, то передбачається планування і проведення спільних українсько-американських досліджень.

– Як поставилась ваша родина до того, що Ви маєте здійснити ще один лет у космічний простір?

– Всі мене підтримали. У мене четверо братів, і вони мене похвалили за хоробрість і бажання продовжувати свій шлях на космічній ниві. У всіх є бажання бути присутніми під час старту космічного корабля. Найбільшу підтримку я отримала від брата, який донедавна перебував в Іраку у складі американських морських піхотинців. Зараз він служить в Німеччині. Мій чоловік Ґлен, а також син Михайло, який після закінчення школи став студентом університету, теж мене підтримали. Що ж стосується моєї матері, то вона зажурена, дуже хвилюється за мене. Мати є мати.

– Бажаю Вам успішного космічного лету, за яким ми будемо уважно слідкувати.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого улюбленого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

СВ. П.

ОЛЕКСИ МОТИЛЯ

будуть відправлені

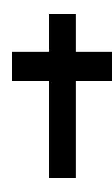
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

24 травня в Угневі;
25 травня в Holy Family Church, Lindenhurst о 9-ій год.;
31 травня в церкві Чесного Хреста в Асторії о 9-ій год.

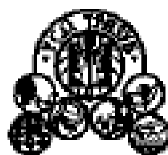
У глибокому смутку залишилися

дружина – МАРІЯ
дочка – СЯНЯ з мужем ДЖОЗЕФОМ
син – ОЛЕСЬ
внучка – КАТЯ з мамою ІРЕНОЮ
та ближча і дальша родина в США, Польщі, Словаччині та Україні.

Вічна Йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ ОСЕРЕДОК „ТРИЗУБ" у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

ділиться сумною вісткою із своїми членами та українською громадою, що 5 травня 2008 р. відійшов у вічність довголітній член та член управи УСО „Тризуб" у Філядельфії

СВ. П.

СТЕФАН В. ГАВРИШ

нар. на Дрогобиччині в Україні.

Опечаленій дружині Ільзі, дітям Гансові та Христині з родинами та всій рідні Гавришів, складаємо щирі вислови глибокого співчуття.

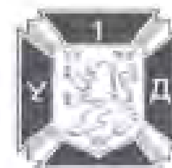
Вічна Йому Пам'ять!

Управа УСО „Тризуб"

Братство Охорони Воєнних Могил «Броди-Лев» Нью-Йорк

Ділимося сумною вісткою з Побратимами та українською Громадою, що дня 7. травня 2008.

відійшов у вічність наш Побратим, та довголітній голова Братства «Броди-Лев»

ХОР. КИРИЛО ГРИГОРОВИЧ

кол. старшина 1. Української Дивізії УНА

нар. 20. червня 1920. вЛіснім Хлібичині б. Коломиї.

Похорон відбувся в суботу 9. травня 2008. на цвинтарі св.Андрія Певозванного в Савт Баунд Бруку Н. Дж.

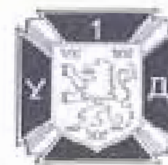
Вельмишановній Дружині Пані Ірені, Донькам Лідії і Ромі, Синові др. Артурові та Всій Родині найсердечніші співчуття складає.

Управа і членство Братства «Броди-Лев»

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1. УД УНА
СТАНИЦІЯ НЬЮ-ЙОРК

ділиться з Побратимами і Нашими Друзями сумною вісткою, що дня 7. травня 2008. р. відійшов у вічність Доргий нам Побратим

бл. п.

ХОР. КИРИЛО ГРИГОРОВИЧ

старшина 1. Української Дивізії УНА

нар. 20. червня 1920. в с. Лісний Хлібичин б. Коломиї

Похорон відбувся в суботу 9. травня 2008. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Савт Баунд Брук НДж.

Пам'ять про цього чесного вояка 1. Української Дивізії УНА Нашого Щирого Друга, прикладного та дуже активного члена Станиці Нью-Йорк буде з нами на завжди.

Вельмишановній Дружині Пані Ірені, Донькам Лідії і Ромі, Синові др. Артурові та всій родині

висловлює щирі співчуття

членство і Управа Станиці Нью-Йорк

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення, просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені кредитовими картками:
VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

В МІСЯЦІ ТРАВНІ ПРИПАДАЮТЬ БОЛЮЧІ РІЧНИЦІ

відходу у вічність наших улюблених батьків

СВ. П.

ТЕОДОЗІЇ САВИЦЬКОЇ

9 травня 1998 р.

та

СВ. П.

ЗИНОВІЯ САВИЦЬКОГО

30 травня 2006 р.

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в їхньому намірені відбудуться
в українських католицьких церквах:

* Катедра св. Володимира, Стемфорд, Кон., 9 травня о год. 7:30 вечора та 30-го травня о год. 7:30 вечора;
* Св. Володимира Великого, Ютика, Н. Й., 30-го травня о год. 8-ій ранку;
* Успення Пресвятої Богородиці, Стрий, Україна, 31-го травня, о год. 8-ій ранку;
* Каплиця Українського Католицького Університету, Львів, Україна, 30-го травня, о год. 12-ій дня.

Про молитви за душі Покійних просять:

син – ЮРІЙ з родиною
донька – ГАНДЗЯ з родиною

Вічна Їм Пам’ять!

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої МАМЦІ, БАБУНІ і ПРАБАБУНІ

СВ. П.

МАРІЇ ОЛЕНИ ХАРИНИ
з ФАЦІЄВИЧІВ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ у:

• соборі св. Юра – Львів, Україна;
• церкві св. Андрія Первозваного – Львів, Україна;
• церкві Пресвятої Покрови;
• церкві св. Отця Миколая – Київ, Україна;
• церкві св. Пророка Іллії – Петрики, Україна;
• церкві св. Йосафата – Філядельфія, Пенсильвенія;
• церкві св. Йосафата – Трентон, Ню-Джерзі;
• церкві Покрови Пречистої Діви Марії – Бристоль, Пенсильвенія;
• церкві свв. Петра і Павла – Бриджпорт, Пенсильвенія;
• церкві свв. Петра і Павла – Джерзі Сити, Ню-Джерзі;
• церкві Царя Христа – Філядельфія, Пенсильвенія;
• церкві св. Михаїла – Черрі Гил, Ню-Джерзі;
• церкві Пресвятої Тройці – Сілвер Спринґ, Мериленд;
• церкві св. Володимира – Елізабет, Ню-Джерзі.

Про молитви за спокій дорогої Покійної просять:

доньки – ХРИСТЯ з мужем БОГДАНОМ СЕНИКОМ
– ДЗВІНКА з мужем ХРИСТІЯНОМ КУЛЬЧИЦЬКИМ
син – РОСТИСЛАВ
– ОНУКИ і ПРАВНУКИ

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У БОЖУ ВІЧНІСТЬ
найдорожчої ДРУЖИНИ МАМИ і БАБЦІ

СВ. П.

МАРІЇ ДОЛІШНОЇ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

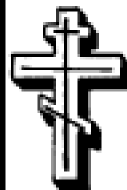
24 травня 2008 р., о год. 10-ій ранку

в церкві свв. Кирила і Методія у Сент Кетеринс, Онт.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік – БОГДАН
доні – БОГДАННА з дітьми МАЛАНКОЮ і ТОМЧИКОМ
– КАТРУСЯ з чоловіком д-ром СТЕФАНОМ АРЧЕР і дітьми ЄЛИСАВЕТОЮ, БОГДАНОМ та АНЕЮ
син – ГРИГОРІЙ з дружиною ДЖУЛІ і синами МАТЕЄМ та ЛУКОЮ.

Вічна Їй Пам’ять!

Ділимося сумною вісткою, що в неділю,
11 травня 2008 р., відійшла у вічність на 84-му році життя

СВ. П.

ГАЛИНА АНДРІЮК

У глибокому смутку залишилися:

син - ЮРІЙ
внук - АНДРЕЙ ЮЛІЯН з дружиною ХРИСТЕЮ і донею КЛОІ та дальша родина в Америці
- АНДРІЙ ГРОШ з дружиною ЛЮБОЮ,
- РОМАН ГРОШ з дружиною ТАНЕЮ,
- ОРЕСТ ЛЕБЕДЬ з дружиною ЛЕСЕЮ
- ОКСАНА БІЛИК з родиною в Україні

Покійна Галина спочиває на цвинтарі Св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам’ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Оцісляавська 973-292-9800 #3040